Понад 300 компаній з 35 країн братимуть участь у роботі авіакосмічного салону "Авіасвіт XXI 2012"

6 стор.

www.krula.com.ua

НА ВАРТІ НЕБА УКРАЇНИ!

Крила України

10 – 14 вересня 2012 року

e-mail: krula_ukr@ukr.net

№ 37 (648)

НОВИНИ/КОМЕНТАРІ/ДОЗВІЛЛЯ/СПОРТ

СКЛАДОВА БОЄГОТОВНОСТІ

ЗРК отримують друге життя

2 стор.

ЧИТАЙТЕ В НОМЕРІ:

Компенсації непрацездатним військовослужбовцям виплачуватимуться без установлення їм інвалідності 3 стор.

Бомби – в ціль! 5 стор.

Полтавські авіатори привітали параолімпійців 15 стор.

"Буки" стрілятимуть з ходу та із засідки

2,4 стор.

ДП "Антонов" до кінця року одержить від Міноборони Росії $35 млн. на реалізацію проекту Ан-70 6 стор.

Першими у самостійний політ – відмінники

У рамках цьогорічної льотної практики курсанти третього курсу льотного факультету Харківського університету Повітряних Сил імені Івана Кожедуба приступили до виконання самостійних польотів на літаку Л-39 "Альбатрос". Польоти проводяться на аеродромі 203-ої навчальної авіаційної бригади, що в Чугуєві.

Курсанти, які навчаються в групі майбутніх льотчиків-винищувачів, із серпня поточного року пройшли наземну підготовку, виконали по два обов'язкових стрибки з парашутом та відпрацьовували завдання з льотчиками-інструкторами авіаційної частини.

Першими серед товаришів по курсу самостійні польоти виконали троє відмінників навчання. Це – курсанти Олег Климов, Менуа Ніколаян та Олексій Рєзніченко. За ходом роботи підлеглих в повітрі особисто стежив заступник начальника ХУПС з льотної підготовки військовий льотчик першого класу полковник Юрій Ситнік.

– У всіх курсантів є велике бажання літати, і це сприяє кращому засвоєнню навчального матеріалу. Одному з третьокурсників я особисто дав дозвіл на самостійне керування "Альбатросом", і хочу сказати, що рівень його підготовки досить високий. У військовій авіації цей рубіж льотної майстерності називають становленням на крило, – зазначив офіцер.

Разом із майбутніми льотчиками-винищувачами льотну практику в Чугуєві проходять третьокурсники, які навчаються за програмою вертолітників та військових штурманів.

Дмитро Чалий. м. Харків.
Фото автора.

СКЛАДОВА БОЄГОТОВНОСТІ

ЗРК отримують друге життя

На Житомирщині розпочалися приймально-здавальні випробування відремонтованого ЗРК С-300ПТ. Комплекс ремонтували на базі дільниці передпродажної підготовки Центру ремонту озброєння та військової техніки Державного підприємства "Укроборонсервіс".

Присутні на приймально-здавальних випробуваннях заступник Міністра оборони України Дмитро Пляцук, командувач Повітряних Сил ЗС України генерал-лейтенант Юрій Байдак та начальник зенітних ракетних військ Командування Повітряних Сил ЗС України полковник Дмитро Карпенко відзначили високу якість виконаних робіт.

Друге життя комплекси отримують завдяки затвердженій Міністром оборони України Дмитром Саламатіним Програмі, яка передбачає відновлення боєздатності техніки зенітних ракетних військ Повітряних Сил Збройних Сил України до 2017 року.

– Із задоволенням можу констатувати, що виконано усі необхідні роботи у встановлені терміни і з високою якістю. Завдяки ремонту ресурс дивізіону продовжений на 5 років, або 5 тисяч годин, – зазначив Дмитро Пляцук.

Заступник Міністра оборони підкреслив, що з 2005 року відремонтовано техніку вже для 8 дивізіонів Повітряних Сил ЗС України.

– Визначена керівником оборонного відомства програма з відновлення всіх ЗРК Повітряних Сил до 2017 року буде успішно виконана. Адже вже в наступному році планується відремонтувати чотири ЗРК С-300ПС і один "Бук-М1", – наголосив Дмитро Пляцук.

За словами командувача Повітряних Сил Збройних Сил України генерал-лейтенанта Юрія Байдака, відремонтований дивізіон після завершення приймально-здавальних випробувань буде відправлено до місця дислокації для постановки на бойове чергування.

– Цим ЗРК плануємо прикривати повітряний простір над столицею України. До кінця 2012 року буде здано другий дивізіон, який захищатиме повітряний простір над Кримським півостровом, а згодом – і третій, який чергуватиме у Дніпропетровській області, – зазначив командувач виду ЗС України.

Якість та обсяг проведення ремонту суттєво зростає з кожним відремонтованим комплексом. У цьому році зроблено чималий прорив стосовно кількості ЗРК, переданих в ремонт, та обсягів фінансування цієї програми.

До того ж, нині на підприємстві проводиться ремонт ще чотирьох комплексів типу С-300ПС та одного "Бук-М1".

Відремонтована техніка успішно несе бойове чергування з протиповітряної оборони, нещодавно брала участь у проведенні антитерористичного забезпечення матчів ЄВРО-2012, а за два тижні, як і в попередні роки, виконуватиме бойові стрільби на полігоні "Чауда".

На даному етапі Командуванням Повітряних Сил ЗС України активно проводяться спільні з науковими установами та промисловістю держави заходи щодо оцінки можливості і шляхів модернізації ЗРС С-300ПС до рівня новітніх аналогів ЗРС С-300ПМ (С-300ПМУ та його модифікацій), комплектування новим типом зенітних керованих ракет, модернізації ЗРК "Бук-М1" до рівня "Бук М1-2" ("Бук-М2"). А наступного року захисники неба планують ремонтувати командний пункт зенітної ракетної системи С-300П.

Юрій Ігнат.
"Крила України".
Фото Миколи Поплавського.

БОЙОВА ПІДГОТОВКА

На днях на базі 240-го центру підготовки підрозділів, що на Житомирщині, під загальним керівництвом генерал-лейтенанта Віктора Муженка проходило експериментальне тактико-спеціальне навчання.

З неба, з води, на землі наносили удари військовики

Закінчення на 5 стор.

"ПЕРСПЕКТИВА-2012"

"Буки" стрілятимуть з ходу та із засідки

Зенітні ракетні війська Повітряних Сил ЗС України вийшли на фінішну пряму в підготовці до бойових пусків на полігоні Чауда у Криму. Цього року стрільби зенітних ракетних комплексів відбуватимуться "нешаблонно", а з елементами несподіванки, аби максимально наблизити умови навчань до бойових. Про це та інше в ексклюзивному інтерв'ю "Крилам України" розповів начальник зенітних ракетних військ Командування Повітряних Сил ЗС України полковник Дмитро Карпенко, який через два тижні керуватиме стрільбами ЗРК "Бук-М1" на Чауді.

– Пане полковнику, навчання для зенітників стали уже традиційними. Їх проводять у цей період щороку. Яка особливість нинішніх?

– По-перше, у практичних стрільбах візьмуть участь дивізіони двох полків – із Шепетівки та Євпаторії. А от "у бій" їх поведуть новопризначені командири – полковники Андрій Матвієнко та Юрій Андрійчук. Для них це навчання – перше відповідальне випробування на керівних посадах. Їм буде непросто, адже цьогорічне тренування не буде шаблонним, як у минулі роки.

– Готуєте підлеглим сюрпризи?!

– А як же! Кожен підрозділ, який несе бойове чергування у системі протиповітряної оборони держави, має бути готовим до будь-якої нестандартної ситуації. До речі, це основна вимога Міністра оборони та начальника Генерального штабу –Головнокомандувача ЗС України . Навчання не будуть плановими та прогнозованими. Ми вчитимемо особовий склад бойових розрахунків миттєво реагувати на обстановку і приймати правильні рішення. Від цього напряму залежить боєздатність військ. Тому вперше застосовуватимемо такі тактичні прийоми, як стрільба з ходу та із засідки. На це у розрахунків буде близько п'ятнадцяти хвилин – такий норматив розгортання. Зрештою, "Бук-М1" – мобільний комплекс і призначений, передусім, для подібних ситуацій: марш-розгортання-стрільба.

Продовження на 4 стор.

Президент України Віктор Янукович ознайомився з процесом складального виробництва ракетної техніки та оглянув зразки продукції заводу ДП "Виробниче об'єднання "Південний машинобудівний завод ім. О.Макарова" під час робочої поїздки до Дніпропетровської області.

ВІЗИТ

Глава держави ознайомився з виробництвом ракетної техніки ДП "Південмаш"

Крім того, Президент оглянув діючу модель стартового комплексу ракети-носія "Циклон-4" космодрому Алкантара у Бразилії.

Віктор Янукович обговорив з керівництвом підприємства питання реалізації цього проекту.

Глава держави також поспілкувався з колективом підприємства.

Генеральний директор ДП "Виробниче об'єднання "Південний машинобудівний завод ім. О.Макарова" Віктор Щеголь подякував Президенту України Віктору Януковичу за підтримку в питанні реструктуризації заборгованості заводу за кредитом 2004 року.

"Хочу подякувати Президенту й Уряду за допомогу, яка дала нам змогу реалізувати проект "Циклон-4", – сказав В.Щеголь у Дніпропетровську під час Всеукраїнської наради з питань підтримки реального сектору економіки.

Саме державна підтримка в питанні реструктуризації кредиту дала підприємству змогу вийти зі складного фінансового становища та продовжити свою роботу. На цьому наголосив гендиректор "Південмашу".

Голова Дніпропетровської ОДА Олександр Вілкул, у свою чергу, зазначив, що завдяки підтримці держави за два роки обіг підприємства збільшився втричі – з 560 млн. грн. у 2010 році до 1,8 млрд. грн., які очікуються за підсумками 2012 року. "Портфель замовлень на ракетну техніку "Південмашу" до 2015 року складає 1,3 млрд доларів", – зазначив О.Вілкул.

ДОВІДКА

Державне підприємство "Виробниче об'єднання "Південний машинобудівний завод імені О.Макарова" почало працювати в липні 1944 року як Дніпровський автомобілебудівний завод з виробництва вантажівок, автокранів, автомобілів-амфібій.

Сьогодні "Південмаш" є головним підприємством ракетно-космічної галузі України, підпорядкованим Державному космічному агентству. Завод спеціалізується на виробництві унікальних космічних носіїв та космічних апаратів. У співпраці з провідними аерокосмічними підприємствами та компаніями світу "Південмаш" успішно виводить на задані орбіти космічні апарати в рамках міжнародних програм космічного співробітництва: у 2011 році було здійснено 6 запусків, з початку 2012-го – 3. За кількістю щорічних успішних запусків ракетоносіїв власного виробництва Україна входить до п'ятірки провідних космічних держав світу.

У рамках довгострокового українсько-бразильського співробітництва спільно з ДП"Конструкторське бюро "Південне" ім. М.Янгеля опрацьовується проект створення ракетного комплексу "Циклон-4". Підприємство бере участь у міжнародних проектах "Наземний старт", "Дніпро", "Антарес".

"Південмаш" також виробляє зернозбиральні комбайни, трактори, тролейбуси, шасі для літаків Ан-140 та Ан-148, вітроенергетичні установки ВЕУ-56-100, ВЕУ-600-48, технологічне устаткування та інструменти.

ДЕРЖБЮДЖЕТ

Доходи зведеного бюджету 2013 року досягнуть майже півтрильйона гривень

Доходи зведеного бюджету 2013 року досягнуть майже півтрильйона гривень. На цьому наголосив Прем'єр-міністр України Микола Азаров під час засідання Кабінету Міністрів 12 вересня 2012 року, характеризуючи проект Державного бюджету на 2013 рік, підготовлений Урядом.

"Державний бюджет на наступний рік – це новий етап. Перехід від стабілізації до сталого розвитку економіки", – наголосив Микола Азаров.

Глава Уряду повідомив, що валовий внутрішній продукт, тобто сума всього, що виробляється в Україні, наступного року в номінальному виразі зросте порівняно з 2009 роком в півтора рази. Порівняно з поточним роком ВВП збільшиться на 3-4%.

"Таким чином, доходи зведеного бюджету 2013 року досягнуть майже півтрильйона гривень, – сказав Прем'єр-міністр. – Це на 8% більше, ніж заплановані бюджетні доходи 2012 року".

Водночас Глава Уряду наголосив, що навантаження на економіку не збільшується: через зведений бюджет буде перерозподілено лише 29% ВВП.

Микола Азаров наголосив, що наразі "немає нічого важливішого і відповідальнішого ніж кошторис держави на наступний рік. Тому що розвиток України і добробут людей визначає саме реалістичний, спрямований на розвиток бюджет", – наголосив Микола Азаров.

Прем'єр-міністр зазначив, що це четвертий посткризовий бюджет, підготовлений очолюваним ним Урядом.

"У березні 2010 року ми прийняли країну взагалі без бюджету, без грошей, з практично зупиненою економікою і незаконно скасованими соціальними гарантіями. Тому антикризовий бюджет 2010 року був бюджетом порятунку, уникнення реального тоді дефолту України", – зазначив Микола Азаров, додавши, що Уряд зумів врятувати державну фінансову систему і відновити розвалене державне управління.

Уряд передбачив у проекті бюджету-2013 на забезпечення доступним житлом 1 млрд. грн. "У бюджеті 2013 року передбачено на цю мету 1 млрд. гривень, – повідомив Микола Азаров. – Це відповідь тим, хто ще вагається: чи взяти участь у програмі, за якою держава здешевлює плату за кредит до 3% на 15 років".

МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО

Міністр оборони України зустрівся з Президентом Афганістану

В рамках візиту української військової делегації до Афганістану, що тривав з 10 до 12 вересня, у Кабулі Міністр оборони України Дмитро Саламатін зустрівся з Президентом Ісламської Республіки Афганістан Хамідом Карзаєм.

У ході зустрічі сторони обговорили низку питань, які становлять обопільний інтерес. Зокрема, Міністр оборони України відзначив, що візит української військової делегації до Афганістану – логічне продовження домовленостей, досягнутих під час цьогорічної зустрічі президентів України та Ісламської Республіки Афганістан у Чикаго.

Дмитро Саламатін також зазначив, що Україна бере участь у діяльності Міжнародних сил сприяння безпеці в Афганістані, починаючи з 2007 року, і на цей час 25 українських миротворців виконують завдання у складі литовського та польського контингентів.

Українською стороною наголошувалося, що, розуміючи нагальність процесу передачі контролю над безпековою ситуацією в Афганістані національним силам безпеки, Україна вітає поступове зменшення іноземної присутності в цій країні.

Крім того, Дмитро Саламатін зазначив, що стан безпеки в Афганістані цілком впливає на стан безпекової ситуації в регіоні, а також те, що від рівня безпеки у державі залежать можливості відродження або становлення її економіки.

– Безумовно, забезпечення стабільного й безпечного життя в Афганістані тісно пов'язані з відновленням об'єктів господарства. І в цьому питанні Україна, враховуючи її можливості, може дуже ефективно надавати допомогу, – підкреслив Дмитро Саламатін.

У свою чергу, Президент Ісламської Республіки Афганістан Хамід Карзай відзначив зацікавленість у розвитку відносин з Україною, і, зокрема, між оборонними відомствами.

– Ми зацікавлені у підготовці медичного персоналу, інженерів, льотчиків та авіаційно-технічного персоналу, у придбанні літаків та іншої техніки для народного господарства, – повідомив Хамід Карзай.

Наприкінці зустрічі Міністр оборони України Дмитро Саламатін запропонував Президенту Ісламської Республіки Афганістан Хаміду Карзаю направити делегацію Міністерства оборони Афганістану в Україну з метою визначення напрямів двосторонньої співпраці з питань військового та військово-технічного співробітництва.

Наступного дня 11 вересня 2012 року, відбулась зустріч Міністра оборони України Дмитра Саламатіна з командувачем Міжнародних сил сприяння безпеці в Ісламській Республіці Афганістан американським генералом Джоном Р. Алленом.

У місті Чагчаран Міністр оборони України Дмитро Саламатін взяв участь у церемонії нагородження українського миротворчого персоналу, особового складу Литовської Групи із розбудови провінції Гор та партнерів по коаліції.

Також на передовій операційній базі Литовської Групи із розбудови провінції Гор регіонального командування "Захід" глава вітчизняного оборонного відомства ознайомився з умовами виконання завдань українськими миротворцями в Афганістані.

12 вересня, по завершенні візиту до Афганістану, українська військова делегація на чолі з Міністром оборони України Дмитром Саламатіним відбула з офіційним візитом до Соціалістичної Республіки В'єтнам.

ПОСТАНОВА КМУ

Компенсації непрацездатним військовослужбовцям виплачуватимуться без установлення їм інвалідності

Кабінет Міністрів України врегулював порядок виплати компенсаційних сум військовослужбовцям, які стали інвалідами, а також членам сімей військовослужбовців, які загинули під час виконання обов'язків військової служби у складі Миротворчих сил ООН. Відповідні зміни до постанови Кабінету Міністрів України від 5 травня 1994 р. № 290 було внесено на засіданні Уряду 5 вересня 2012 року.

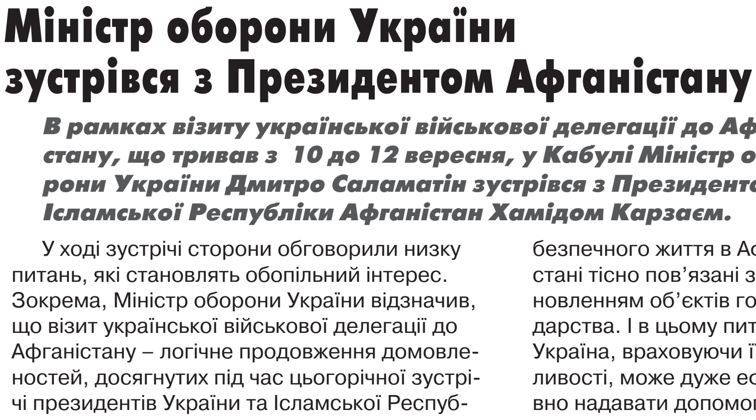
Від Секретаріату ООН надходять кошти для здійснення компенсаційних виплат членам сімей загиблих (померлих) військовослужбовців та військовослужбовцям, які втратили працездатність, без встановлення інвалідності.

Редакція постанови Кабінету Міністрів України від 5 травня 1994 р. № 290 не передбачала виплату компенсаційних сум, якщо смерть не пов'язана з виконанням обов'язків військової служби та у разі втрати працездатності без встановлення інвалідності. У кожному такому випадку для виплати компенсації військовослужбовцям або членам їх сімей необхідно було приймати окреме розпорядження Уряду.

Прийняття нової редакції постанови дозволить забезпечити виконання Україною зобов'язань щодо виплати спадкоємцям загиблих (померлих) військовослужбовців компенсаційних сум, а також їх виплату військовослужбовцям, які втратили працездатність, без установлення їм інвалідності.

НАЦІОНАЛЬНИЙ ПРОЕКТ

Уряд підтримав "Олімпійську надію-2022"

Уряд підтримав національний проект "Олімпійська надія-2022": створення спортивно-туристичної інфраструктури", затвердивши попереднє техніко-економічне обґрунтування нацпроекту, подане Державним агентством з інвестицій та управління національними проектами. Відповідне розпорядження Кабінет Міністрів ухвалив 10 вересня 2012 року.

Нацпроект передбачає здійснення заходів, необхідних, щоб у 2014 році подати до Міжнародного олімпійського комітету заявку на проведення в Україні зимових Олімпійських ігор 2022 року.

Зокрема, це будівництво у 2012-2021 роках спортивної інфраструктури, в тому числі гірськолижного комплексу "Боржава" на Львівщині. Також зведення об'єктів транспортної інфраструктури, в тому числі аеропортів, автомобільних доріг та об'єктів залізниць. Не менш важливим є спорудження інфраструктури розміщення, в тому числі олімпійських селищ, а також міжнародного медіа-центру.

Фінансування нацпроекту здійснюватиметься як за рахунок коштів приватних інвесторів, так і з державного та місцевих бюджетів.

Відповідно до розпорядження Уряду в місячний термін на розгляд Кабінету Міністрів мають бути подані пропозиції щодо визначення центрального органу виконавчої влади, до компетенції якого належатимуть питання координації діяльності з підготовки та супроводження заявки до Міжнародного олімпійського комітету про здобуття права на проведення в Україні у 2022 році зимових Олімпійських та Паралімпійських ігор, а також здійснення заходів з підготовки інфраструктури, необхідної для проведення ігор.

Сторінку підготував Олександр Олехнович.

“ПЕРСПЕКТИВА-2012”

“Буки” стрілятимуть з ходу та із засідки

Закінчення. Початок на 2 стор.

– Скільки дивізіонів залучається до навчання і яка його основна мета?

– Мета традиційна – натренувати людей, відновити навички, а також і зібрати певні статистичні дані для подальшого прийняття рішення стосовно продовження ресурсу ракет 9М38М1 для ЗРК “Бук-М1”. Дивізіонів залучатимемо по два від кожного із згаданих полків. Гусеничні машини доставлятимуть залізницею, а от колісна техніка йтиме до полігона своїм ходом (270-кілометровий марш). До речі, передислокація підрозділів як на платформах, так і своїм ходом, не менш важливий елемент бойової підготовки, аніж сама стрільба.

– Цього року знову відбиватимете атаки безпілотних “Рейсів”?

– ДКЛА “Рейс” ідеально імітує крилату ракету і за габаритами, і за швидкістю. Бойовим розрахункам не просто знищити таку ціль. До того ж, безпілотний літак рухається лоб в лоб, назустріч ЗРК, і є своєрідною точкою, в яку треба влучити. Тобто ми хочемо створити на полігоні реальні умови дуельної бойової ситуації. Треба, щоб особовий склад усвідомив просту річ, або вони зіб’ють цю ракету, або вона влучить у них, умовно, звичайно. Це і є дуельна ситуація. Безпілотники, таким чином, змагаються із зенітниками – хто кого. Однак перші після свого пуску вже ніяк не можуть вплинути на ситуацію, адже літак прямує за програмою заданого курсу, у той час коли бойові обслуги ЗР комплексів таку можливість мають.

– У кожного дивізіону буде свій “Рейс”?

– Для кожного дивізіону визначена своя мішень, по якій буде випущено по дві ракети. Однак, у даному випадку, “своя мішень” – поняття умовне. Адже в будь-яку секунду командири полків можуть змінити рішення щодо бойового застосування того чи іншого дивізіону або бойового розрахунку. На стрільбу виходять всі, а рішення приймає командир. Це, власне, і є несподіванність, нешаблонність, коли ніхто не може передбачити подальшу обстановку.

– Хто здійснюватиме загальне керівництво навчанням і чи очікуємо на ньому керівництво МО України і Генштабу?

– Керівництво оборонного відомства планує відвідати навчання, однак точно сказати можу лише те, що стрільбами керуватиму я, а навчанням – командири Повітряних командувань “Захід” та “Південь” генерал-лейтенанти Станіслав Павлович та Павло Зуєв, відповідно до стрільб підлеглих дивізіонів.

– Яким буде ваше основне завдання на місці керівника стрільб?

– Безпека і ще раз безпека. У цьому процесі треба знайти таку собі золоту середину. З одного боку, створити на полігоні обстановку, максимально наближену до бойової. Поставити командира полку в складну ситуацію, де він повинен проявити командирське мистецтво, яке спрямоване на безумовне досягнення мети. А офіцерів бойових обслуг змусити нестандартно мислити і приймати відповідні рішення. З іншого, єдиним обмежуючим параметром тут повинно бути суворе дотримання заходів безпеки. Тобто ми даємо військам можливість проявляти ініціативу, “воювати”, однак заходи безпеки – на першому плані.

– Чи будете “воювати” з винищувачами?

– За день до навчання. Заходи бойової підготовки в Повітряних Силах зумисне сплановані так, щоби максимально відпрацювати усі елементи, з практичним навчанням техніки, взаємодією особового складу та родів військ. На базі аеродрому Бельбек триватиме льотно-методичний збір з пілотами винищувальної авіації. І, власне, у переддень стрільб ЗРК ми імітовано збиватимемо шість винищувачів, які імітовано атакуватимуть наші позиції. Таким чином льотчики тренуватимуться долати систему протиповітряної оборони, а зенітники обстрілювати і знищувати реальні цілі.

– Яким чином здійснюється імітований пуск ракети і як знати, чи влучив?

– Під час бойової роботи з імітованими пусками ракет усе робиться ідентично до бойового застосування, лише замість пуску бойової ракети спрацьовує імітатор. А по індикатору видно, як спрацювали, як супроводжували ракету під час польоту, влучили чи ні.

– Що ж, товаришу полковнику, дякую за розмову. Залишається лише побажати нашим зенітникам влучних стрільб та успішних результатів навчання.

Спілкувався Юрій Ігнат. “Крила України”. Фото автора.

ПРИЗОВ-2012

Як живеш, районний військкомате?..

Не так давно в Україні стартував осінній призов до лав Збройних Сил та інших військових формувань, і вже невдовзі перші команди призовників відправлятимуться зі збірних пунктів обласних військових комісаріатів до військових частин – хто відразу до стройових, а хто – спочатку до навчальних частин та підрозділів. Особливістю цьогорічного осіннього призову громадян України на строкову службу є те, що він триватиме у два етапи: перший – до виборів у Верховну Раду України, а другий – вже після їх завершення, що забезпечить участь громадян України у виборах народних депутатів України 28 жовтня безпосередньо у військових частинах або за місцем реєстрації.

Як і зазвичай, більшість призовників служитимуть у Збройних Силах України, менша їх частина поповнять лави інших військових формувань. З якогось регіону, відповідно за планами й рознарядками, більшість буде призвано до армії, з якогось – навпаки, до частин Міністерства внутрішніх справ тощо. Словом, як завжди. Та завжди ми говоримо про показники й особливості призову в регіонах, обласних центрах, немовби забуваючи про те, що кожен призов починається з села, невеличкого райцентру, де завтрашній захисник Вітчизни отримує повістку районного військового комісаріату – нерідко такий комісаріат відповідає одразу за декілька районів, у яких десятки й десятки населених пунктів. Так, саме з “низів”, з периферії починається кожен призов, саме з районів стартує він…

На теренах Вінниччини діє на сьогодні 17 військових комісаріатів. Це – та кількість військкоматів, що залишилася після реформи у цій сфері, коли одинадцять років тому були об’єднані військові комісаріати декількох районів в один.

Є серед районних військкоматів Вінниччини Іллінецький ОРВК, що об’єднав у собі Іллінецький та Оратівський райони, а це – понад півсотні сільських та селищних рад, близько сімдесяти населених пунктів. Очолює його досвідчений офіцер, який пройшов чималий службовий шлях у механізованих військах, служив у Хмельницькому, Чернівцях, Івано-Франківську, де швидко доріс до командира роти, але в період реформування Збройних Сил декілька разів опинявся у скорочуваних частинах, тому різними ротами довелося командувати сім (!) разів. Після цього – служба у військових комісаріатах. Це – підполковник Микола Козенко.

Як розповів комісар, який, до речі, є єдиним діючим офіцером на сімдесят тисяч чоловік населення двох районів відповідальності, призов Іллінецьким ОРВК завжди виконується у повному обсязі. Не дарма за підсумками 2011 року військкомат посів третє місце в області. Втім, звичайно, як і повсюди, не буває без певних проблем. Є громадяни, які щиро бажають служити в армії і, більше того, оббивають поріг військового комісару з проханнями направити їх служити до “серйозних” військ – ВДВ, морської піхоти, військ спецпризначення, а є такі, хто до війська не поспішає. Щоправда, проблемних “ухильників” від служби немає, є просто байдужі молоді люди.

– Приблизно 30% від загальної кількості призовників – це ті, хто просто бажає служити, – говорить військовий комісар. – Аби стати справжнім чоловіком чи через якісь інші причини, але – бажає. Стільки ж молодих людей йдуть до війська тому, що їм це буде потрібно у подальшому житті. Здебільшого, це – ті, хто хоче пов’язати свою долю зі службою у силових структурах. Ну, а решта, сорок відсотків чи трохи менше, це – хлопці, які або не дуже рвуться до армії…

Насправді, армія вже не потребує такої кількості молодих солдатів. По-перше, кількість Збройних Сил знизилася в рази, а по-друге, чимало частин та підрозділів перейшли на контрактний принцип комплектування. Отож, сьогодні немає сенсу гнатися за показниками й ставити до строю всіх без винятку. Щопризову, наприклад, із цього об’єднаного райвійськкомату до ЗС України та інших військових формувань потрапляє служити близько 40 призовників. Це, звичайно, не все, що можуть дати Батьківщині два райони з населенням в 70 000 чоловік, але цього повністю достатньо.

І ось цього призову з Іллінецького ОРВК до лав Збройних Сил та інших військових формувань України буде призвано близько 40 громадян України. Приблизно половина призовників відправляться у війська з першою, “передвиборчою” партією – 9-10 жовтня. Друга частина молодого поповнення голосуватиме вдома, а у солдатську путь вирушить 5 листопада.

Дві третини уродженців Іллінецького та Оратівського районів цього призову служитимуть у Збройних Силах, одна – в інших силових структурах. Майже всі призовники вдягнуть однострої Сухопутних військ, двоє стануть військовими моряками, і лише один – воїном-авіатором. Натомість Повітряні Сили випередили усіх в іншому, що не стосується призову на строкову військову службу. Як розповів військовий комісар, велика робота у військкоматах сьогодні проводиться щодо відбору кандидатів для проходження військової служби у резерві та кандидатів для проходження військової служби на офіцерських посадах у Збройних Силах України. Офіцери запасу реально призиваються на військову службу, і здебільшого – до військових частин авіації Повітряних Сил.

Крім строковиків та офіцерів запасу, військкомат відправляє до Києва, Львова, Харкова, Одеси та інших міст кандидатів на вступ до ВВНЗ, а також призиває молодь на військову службу за контрактом. З останньої категорії більшість бажаючих – з числа тих, хто ще не відслужив строкової служби, а бажає одночасно і солдатом стати, й “роботу” отримати. Хоча, з нинішнім грошовим забезпеченням контрактників бажаючих небагато: до частин, де грошове забезпечення військовослужбовців відрізняється від решти Збройних Сил, потрапити нелегко, а рядовий контрактник, отримує не більше простого трудівника у селах і містечках, звідки призиваються ці хлопці…

Працівники військового комісаріату проводять багато роботи щодо співпраці з ветеранськими організаціями районів. Це – і посильна допомога ветеранам Великої Вітчизняної війни та військової служби у вирішенні їх соціально-побутових проблем, і пропаганда військової служби у рамках спільної військово-патріотичної роботи. Періодично проводяться зустрічі ветеранів з призовниками та допризовною молоддю. Нерідко перед майбутніми захисниками Вітчизни виступають такі відомі у своїх селах та районах в цілому фронтовики, як Василь Іванович Купрій з села Тягун, який пройшов усю війну, від першого до останнього дня, був сім разів поранений та нагороджений багатьма медалями, серед яких – “За відвагу”, “За оборону Сталінграда”, “За оборону Кавказу” та інші, мешканець села Василівка Петро Андрійович Конопелько, який закінчив війну переможного 9 травня у Німеччині, будучи танкістом, та є кавалером орденів Вітчизняної війни II ступеня та “За мужність”, медалей “За визволення Варшави”, “За взяття Берліна” та багатьох інших. Виступають перед молоддю й інші ветерани, які проживають у районах. На сьогодні в живих серед них залишилося менше 30 – на ті ж самі 70 тисяч чоловік…

А військкомат працює. І, як то кажуть, не призовом єдиним, адже крім усієї вже перерахованої роботи є й своя, непомітна не фахівцям, але дуже важлива. Крім того, як і інші частини й установи Збройних Сил України військкомати беруть участь у багатьох навчаннях.

Олексій Тригуб.

ЖИТОМИРЩИНА

З неба, з води, на землі наносили удари військовики

Закінчення. Початок на 2 стор.

В заході взяло участь понад 1000 військовослужбовців 8-го армійського корпусу, морського центру спеціальних операцій ВМС, армійської авіації, групи спеціальних підрозділів Сухопутних військ та близько 100 одиниць техніки: БТР-80, Т-64, БМП-2, 2С6 "Тунгуска", зенітні установки ЗУ-23-2, мінометні батареї 2с12, 2с14, 2б9, понтонні засоби переправи, які з повітря підтримувалися вертольотами Мі-24 та для десантування Мі-8.

Як зазначив генерал-лейтенант Віктор Муженко, навчання проводилося в рамках підготовки до комплексу дослідницьких та експериментальних командно-штабних навчань з органами військового управління та військами (силами) "Перспектива-2012". Всі заходи бойової підготовки були забезпечені фінансово повністю, в тому числі пально-мастильними матеріалами. Особовий склад високомобільних десантних військ виходить на завершення програми виконання стрибків.

– На сьогодні військовослужбовці Збройних Сил України продовжують удосконалювати свою бойову майстерність, – наголосив він.

За задумом навчань, відпрацьовувалась ціла низка тактичних епізодів. Зокрема, проведення штурмових дій в населеному пункті силами посиленого аеромобільного взводу на БТР-80, дії розвідувального взводу при звільненні заручників, забезпечення їх евакуації та охорони базового табору.

До речі, базовий табір, який зовсім нещодавно з'явився на 240-му центрі підготовки підрозділів, – це нові можливості відшліфовувати свою професійну майстерність для спецпідрозділів та військовослужбовців, які будуть виконувати обов'язки в миротворчих місіях.

Згодом військовослужбовці демонстрували злагоджені дії при форсуванні водної перешкоди.

– Перша група, здійснивши десантування парашутним способом з Мі-8, – розповідає командир групи спецоперацій морського центру спеціальних операцій ВМС ЗС України капітан-лейтенант Микола Ніконов, – провела розвідку водної перешкоди, згодом на швидкісних човнах вийшла на задану територію, знищивши охорону та захопивши міст з метою забезпечення безперешкодного проходу тактичної групи. Друга група з Мі-8 по-штурмовому у водолазному екіпіруванні здійснила прихований вихід на узбережжя противника та провела гідрогеографічну розвідку.

В цей же час ланка вертольотів Мі-24 наносила удар по незаконних збройних формуваннях, які знаходилися на протилежному березі водної перешкоди.

На сьогодні армійська авіація є найбільш маневреним родом Сухопутних військ, призначеним для виконання завдань у різноманітних умовах загальновійськового бою. Зокрема, на підрозділи армійської авіації покладаються завдання з проведення розвідки, знищення бойової техніки та живої сили противника, здійснення вогневої підтримки під час наступу чи контратаки, висадження тактичного десанту, доставляння у вказані райони бойової техніки та особового складу. Крім того, особовий склад бере участь у миротворчих операціях у складі визначених підрозділів, несенні бойового чергування у складі сил протиповітряної оборони, виконує завдання з пошуку і рятування, а також ліквідації наслідків техногенних катастроф.

Після авіації ударні дії провели десантники, знищуючи залишки противника та захопивши вигідний рубіж для забезпечення безперешкодного подолання водної перешкоди ротних тактичних груп 30-ї окремої механізованої бригади та 95-ї окремої аеромобільної бригади 8-го армійського корпусу.

До навчання було залучено і найкращу розвідувальну групу Сухопутних військ ЗС України, командир якої капітан Микола Верпета. Разом із іншими військовослужбовцями з метою недопущення активних дій незаконних збройних формувань та його керівництва, виявленого в ближньому селищі, групи спеціального призначення знищили його та захопили вантажі зі зброєю

– Заняття, які проводяться на полігоні, дають змогу реально оцінювати та аналізувати злагодженість дій підрозділів та, в разі необхідності, вносити певні корективи, – зазначив командир 8-го армійського корпусу генерал-лейтенант Петро Литвин, оцінюючи практичні дії своїх підлеглих.

Руслан Лінник.
Фото автора та Володимира Вовкогона.

ЛЬВІВЩИНА

Бомби – в ціль!

Вертолітники 7-го окремого полку армійської авіації, що дислокується в Новому Калинові на Львівщині, продовжують виконувати план бойової підготовки.
Цими днями на території Міжнародного центру миротворчості та безпеки у Яворівському районі вони виконали вправи, що передбачають бойове застосування озброєння вертольотів.

Впродовж двох днів взяли участь у польотах над полігоном 12 екіпажів вертольотів Мі-8 та Мі-24. Вертолітники провели дві льотні зміни з виконанням спеціальних вправ, здійснили польоти із застосуванням засобів авіаційного ураження вдень у складних метеоумовах.

Екіпажі Мі-8 та Мі-24 виконували бомбометання, уражали наземні цілі некерованими авіаційними ракетами типу С-8, стріляли авіаційною гарматою ГШ-23л та кулеметом ЯкБ -12,7 калібру.

Варто зазначити, що до виконання вправ з бомбометання наші екіпажі приступили вперше за останні роки, – підкреслює заступник командира полку з льотної підготовки майор Роман Дубінець, – в минулому нам не вистачало на це пального. Нині ж все в наявності – є авіагас та власне бомби.

Вертолітники тренуються скидати бомби П-50т. Це навчальні боєприпаси. Вони дозволяють перевірити точність влучень та одержати необхідні навички. Разом з досвідченими висококласними пілотами до бомбометання приступили чимало молодих льотчиків. Зокрема, це старші лейтенанти Ігор Барнас, Сергій Лисюк, Богдан Паламар. Дехто з них виконує ці вправи вперше.

– Звичайно, для молодого льотчика такі польоти – неоціненний досвід, – продовжує майор Роман Дубінець. – Перші бомбометання, як правило, даються важко. Льотчики мають добре відчувати арматуру кабіни, тобто всі перемикачі, тумблери і прилади, аби зосередитися на бомбометанні. А далі з кожним наступним польотом виконувати вправи з бойовим застосуванням озброєння пілотам стає простіше.

Вперше приступив до бомбометання і командир вертольота капітан Дмитро Коншин. Він каже, що до таких польотів кожний льотчик ретельно готується. "Піднімаючись в небо пілот подумки прокручує в голові усі нюанси завдання, – розповідає Дмитро, – на виконання вправи впливає багато факторів. Наприклад, погодні умови. Вчора небо було щільно затягнуто хмарами, йшов дощ, тож працювати було важче. Сьогодні посилився вітер, відтак, доводиться коригувати свої дії з огляду на його швидкість. Є спеціальні формули, застосування яких дозволяє точно розраховувати свої дії. Тож під час польоту екіпаж постійно аналізує ситуацію для прийняття правильних рішень".

Вертолітники розповідають, що під час польоту екіпажу заборонено дивитись на результати стрільб, бо необхідно зосередитись на керуванні гвинтокрилою машиною. Про влучення можна дізнатись з даних об'єктивного контролю – фотознімків бомбометання чи стрільби.

– За підсумками двох льотних змін екіпажі одержали добрі оцінки, – каже майор Роман Дубінець, – середня оцінка за перший день виконання вправ з бойового застосування – 4,4 за п'ятибальною шкалою. За другий день – 4,8.

Протягом двох льотних змін вертолітники також здійснювали бойове маневрування з подоланням засобів протиповітряної оборони умовного противника. У взаємодії з парою вертольотів Мі-8 та Мі-24 виконано понад 20 заходів на цілі й понад 20 наведень на визначені наземні цілі. Загальний наліт льотчиків склав 28 годин 54 хвилини.

Варто підкреслити, що двома льотними змінами на полігоні екіпажі полку не обмежаться. В планах вертолітників – виконання бойових стрільб на полігоні чи не щотижня. "План бойової підготовки передбачає польоти з бойовим застосуванням три-чотири рази на місяць, – зазначає майор Роман Дубінець, – Цього навчального року ми ці вимоги можемо виконати в повному обсязі. Ми забезпечені пальним та боєприпасами для роботи. Бойове застосування засобів авіаційного ураження є, так би мовити, "вінцем" підготовки пілотів. Льотчика, який не виконав бойових стрільб на полігоні, не можна вважати повністю боєготовим. В минулі роки акцентувати увагу на бойових стрільбах ми не могли – не вистачало пального. Нині ж це реальність. Для бойової роботи є все необхідне. Тож можемо залучати до виконання цих вправ і молодих льотчиків. Близький полк цього року і до безумовного виконання плану бойової підготовки. Перед нами стоїть завдання довести середній наліт кожного пілота до сорока годин. Досягти цього рівня нам до снаги".

Серед авіаторів, які брали участь у заняттях, – чимало фахівців, які невдовзі розпочнуть підготовку до виконання миротворчої місії у складі чергової ротації 18-го окремого вертолітного загону ЗС України у Демократичній Республіці Конго. Таким чином пілоти-миротворці почнуть готуватись до ротації з вагомими досягненнями за плечима.

Владислав Назаркевич.
"Крила України".

КОМПЕТЕНТНО

Дмитро Саламатін: “Вітчизняні авіаремонтні підприємства завантажені “на повну”

Міністерство оборони надає велику увагу питанню ремонту та модернізації авіаційної техніки. Про це заявив Міністр оборони України Дмитро Саламатін під час перебування у 299-й бригаді тактичної авіації на Миколаївщині, передає прес-служба Міноборони України.

“Питання не в тому, скільки років техніці, а в тому, як ця техніка обслуговується, модернізується. Техніка у нас добра, просто нею потрібно займатися... У багатьох європейських країнах авіаційна техніка – ровесник нашої. У Сполучених Штатах Америки до 55 відсотків техніки – так само”, – зауважив Д.Саламатін.

За словами Міністра оборони, раніше питанню ремонту і модернізації авіаційної техніки, на жаль, не надавалося достатньої уваги.

“Але зараз ми займаємося цим дуже серйозно. Вітчизняні авіаремонтні підприємства завантажені “на повну”, і ми сподіваємося, що, працюючи з року в рік, нам вдасться повернути нашу військову авіацію у той стан, щоб громадяни України вважали свою державу могутньою”, – наголосив глава оборонного відомства.

ПЛАНИ

Понад 300 компаній з 35 країн братимуть участь у роботі авіакосмічного салону “Авіасвіт XXI 2012”

Понад 300 компаній з 35 країн братимуть участь у роботі 8-го міжнародного авіакосмічного салону “Авіасвіт XXI 2012”, який відбудеться у Гостомелі (Київська обл.) з 27 вересня по 1 жовтня. Про це повідомляє “Інтерфакс-Україна”.

Як повідомляється, про намір взяти участь в “Авіасвіт XXI 2012” заявили представники Австрії, Бангладеш, Білорусі, Бельгії, Бразилії, Великобританії, Угорщини, Німеччини, Данії, Індії, Італії, Ізраїлю, Ірану, Казахстану, Канади, КНР, Південної Кореї, Латвії, Литви, Лівану, Малайзії, Мексики, Нідерландів, Перу, Румунії, Росії, США, Туреччини, Франції, Чехії, Чилі, України, Швейцарії, Японії.

Організаторами виставки виступають Міністерство економічного розвитку і торгівлі України, Міністерство оборони України, Міністерство інфраструктури України, Державне агентство України з управління державними корпоративними правами та майном, Державне космічне агентство України, Державний концерн “Укроборонпром”, Державний авіабудівний концерн “Антонов”.

Виставка буде включати наступні тематичні розділи: літальні апарати всіх типів і призначень; авіаційне озброєння; авіаційні технології і матеріали; ракетні системи; комплекси ракетного озброєння; системи протиповітряної оборони; озброєння і військова техніка сухопутних військ і ВМФ; технології та системи зв’язку; космічні апарати і космічні технології.

ГРОШІ

ДП “Антонов” до кінця року одержить від Міноборони Росії $35 млн. на реалізацію проекту Ан-70

ДП “Антонов” до кінця поточного року одержить від Міністерства оборони Росії 35 мільйонів доларів на реалізацію проекту зі створення літака Ан-70. Про це заявив заступник генерального директора ДАК “Антонов” Валерій Іванов, передає “Транспортний портал”.

“Тиждень назад ДП “Антонов” одержало перший транш у розмірі 15 мільйонів доларів, і ще планується до кінця року одержати близько 20 мільйонів доларів на проведення випробувань (Ан-70 – Ред.)”, – сказав В.Іванов.

Він повідомив, що Ан-70 продовжить льотні випробування у вересні. “Залишилося 70 випробувань, 350 уже проведено”, – уточнив В.Іванов.

Як раніше повідомлялося, Міністерство оборони РФ планує з 2015 року розпочати закупівлю нових серійних військово-транспортних літаків короткого зльоту і посадки Ан-70.

Президент Татарстана посетил в Украине предприятия, создавшие Ан-70

10 сентября 2012 г. ГП “Антонов” с частным визитом посетил Президент Республики Татарстан Р.Н.Минниханов в сопровождении представителей министерств, ведомств и предприятий авиационной промышленности.

В аэропорту “Киев-Антонов” президент – Генеральный конструктор ГП “Антонов” Д.С.Кива представил высоким гостям линейку самолетов “Ан”, в том числе региональные пассажирские Ан-158 и Ан-140, тяжелый транспортный Ан-124-100 “Руслан” и самый большой в мире самолет Ан-225 “Мрия”. Затем члены делегации посетили цеха и лаборатории предприятия. Они также осмотрели военно-транспортный самолет Ан-70, который прошел этап модернизации электронного борта и готовится к завершению Совместных Государственных испытаний.

Взаимодействие по программе Ан-70 в части налаживания серийного производства самолета в ОАО “Казанское авиационное производственное объединение им. С.П. Горбунова” стало главной темой обсуждения состоявшихся на ГП “Антонов” переговоров. Участники совещания выразили взаимную готовность в реализации мероприятий, направленных на наиболее эффективную реализацию этой задачи. В том числе, стороны согласовали схему производственной кооперации, согласно которой на “Серийном заводе “АНТОНОВ” будут производиться крылья для Ан-70. Как отметил Д.С.Кива, “запуск в серийное производство сегодня является главным вопросом реализации программы Ан-70. Нам необходимо вводить самолет в эксплуатацию и занимать нишу на рынке”, сообщает пресс-служба ГП “Антонов”.

НА МАЙБУТНЄ

“Мотор Січ” поставить нові двигуни для Росії

ПАТ “Мотор Січ” до кінця поточного року поставить 4 двигуни для російського літака-амфібії Бе-200 виробництва ТАНТК ім. Г.М.Берієва. Про це під час виставки “Гідроавіасалон-2012”, яка пройшла з 6 по 9 вересня в Геленджику (РФ) повідомив голова ради директорів ПАТ “Мотор Січ” В’ячеслав Богуслаєв, передає “Інтерфакс-Україна”.

“Ми маємо завдання поставити реверси на двигуни для літака Бе-200, що поліпшить технічні властивості літака. Цього року з жовтня по грудень ми маємо поставити чотири двигуни на фірму Берієва”, – сказав В.Богуслаєв. “Мотор Січ” також планує розвивати з ТАНТК імені Берієва співробітництво по малих машинах Бе-32 і Бе-103”.

Крім того, В.Богуслаєв повідомив, що для вертольота Мі-26 ПАТ “Мотор Січ” створило двигун з падекою (електронна система управління з повною відповідальністю), яку розробляють конструктори з Уфи (РФ). “Ми такий двигун зробили, випробували і до кінця року повинні передати до Ростова. Мі-26 буде іншим вертольотом, з поліпшеними властивостями, які від нас вимагають замовники”, – зазначив керівник ПАТ “Мотор Січ”.

ПАТ “Мотор Січ” готове забезпечити переоснащення вертольотів Мі-8 ДОСААФ Російської Федерації своїми новими двигунами ТЗ-117ВМА-СБМ1В, повідомили у керівництві ПАТ “Мотор Січ”.

Згідно з домовленістю, досягнутою ПАТ “Мотор Сич” і ДОСААФ за підсумками 9-ї міжнародної виставки “Гідроавіасалон-2012”, перші два двигуни для Мі-8 ДОСААФ будуть поставлені наприкінці-2012 – середині 2013 року. За підсумками обльоту вертольота з новими двигунами буде прийнято рішення щодо розширення замовлення російської сторони.

ЗАКУПІВЛІ

ДП “Луганський авіаційний ремонтний завод” надасть Міністерству оборони України послуги з ремонту авіаційної техніки

Міністерство оборони України за результатами відкритих торгів за кошти державного бюджету України замовило в ДП “Луганський авіаційний ремонтний завод” послуги з ремонту агрегатів літальних апаратів та авіаційних двигунів. Про це повідомляє веб-сайт державних закупівель України.

Як повідомляється, ДП “Луганський авіаційний ремонтний завод” надасть Міноборони послуги з капітального ремонту головних редукторів типу ВР-24 для вертольотів типу Мі-8, Мі-14, Мі-24 та капітального ремонту електронних регуляторів авіаційних двигунів типу ЕРД-3. Вартість послуг становить 2 280 000 грн. Послуги має бути надано до 30 листопада 2012 року.

НАШІ В СВІТІ

В Іраку буде створено складальне виробництво літаків Х-32 “Бекас”

Складальне виробництво легких багатоцільових літаків типу Х-32 “Бекас”, розроблених харківською фірмою “Лілієнталь”, буде створено в Республіці Ірак на базі підприємства, розташованого неподалік від Багдада. Про це повідомив директор ПрАТ “Лілієнталь” Анатолій Бородін, передає Status Quo.

А.Бородін заявив, що контракт щодо створення спільного літакобудівного підприємства вже укладено. Він зазначив, що в Іраку буде здійснюватися 51% операцій зі складання літаків (така вимога іракської сторони). Комплектуючі для складання будуть постачатися з Харкова.

А.Бородін повідомив, що в 2012 році в Іраку планується скласти 6 літаків типу “Бекас”. За його словами, у цілому потреба Іраку в літаках даного типу становить як мінімум 90 машин.

А.Бородін додав, що згідно з контрактом ПрАТ “Лілієнталь” також буде готувати для іракської сторони льотчиків та техніків для літаків “Бекас”.

Сторінку підготував Віктор Гедз.

"Судак" підводить підсумки і будує плани на майбутнє

Закінчилося літо, а з ним і найактивніший період відпусток. Найулюбленішим місцем відпочинку наших громадян було і залишається Чорноморське узбережжя Кримського півострова. Станом на початок вересня 2012-го Крим вже відвідали приблизно 5 мільйонів туристів, що майже на 7% більше, ніж за аналогічний період минулого року.

Благо, що й у Міністерства оборони України ще є свої здравниці в Криму, де поніжитись на сонці, вдихнути цілющого гірського повітря і скупатися в морській воді можуть військовослужбовці з сім'ями, ветерани військової служби тощо.

Тож наша сьогоднішня розповідь – про Центр медичної реабілітації, санаторного лікування та спеціальної підготовки особового складу Повітряних та Військово-Морських Сил ЗС України "Судак", який по праву вважається одним з найкращих і найпотужніших медично-оздоровчих закладів Міністерства оборони України.

Підвести підсумки літнього сезону 2012 року і поділитися інформацією про можливості та перспективи Центру ми попросили його директора – полковника запасу Віталія Стельмашонка.

Директор Центру – заслужений лікар Автономної Республіки Крим Віталій Дмитрович Стельмашонок. Народився 1956 року. Закінчив факультет підготовки керівного складу медичної служби Ленінградської військово-медичної академії. Проходив службу на посадах начальника медичної частини, хірурга окремого медичного батальйону, начальника госпіталю у Закавказзі, Угорщині, Росії, в Україні.

– Віталію Дмитровичу, скільки чоловік відпочило в очолюваному Вами Центрі з початку сезону і який Ваш прогноз на його завершення?

– З початку сезону, який традиційно стартує у нас 1 травня, і до 11 вересня у Центрі вже відпочили 3100 осіб. Якщо вдатися до категорій, то з них понад 500 – військовослужбовці, 306 – ветерани військової служби, 385 – ветерани війни та інваліди, 520 – члени сімей військовослужбовців і 57 працівників Збройних Сил України, за договірними цінами відпочило1300 чоловік. У найжаркіший період літа – липень і серпень в Центрі одночасно знаходилось більше шести з половиною сотень відпочиваючих. За моїм прогнозом, до кінця курортного сезону 2012 року, який фінішує 31 жовтня, ми зможемо оздоровити більше 3500 осіб.

– В чому унікальність Судакського центру на відміну від інших подібних закладів Міноборони? І скажіть кілька слів про медично-лікувальні можливості ваших відділень.

– Центр здравна спеціалізується на лікуванні захворювань серцево-судинної системи, органів дихання не туберкульозного характеру, органів травлення, опорно-рухового апарату, нервової системи та гінекологічних захворювань.

Його особливість в тому, що корпуси розташовані у мальовничому парку вздовж узбережжя з видом на море, середньовікову Судакську фортецю, бухту міста та пляж з кварцовим морським піском. Морське повітря разом з ароматами хвойних дерев створюють чудовий мікроклімат для оздоровлення пацієнтів з захворюванням органів дихання.

Лікувально-діагностична база розташована у двох корпусах. Центр має потужну діагностичну базу: сертифіковане лабораторне відділення, рентгенівський кабінет, відділення ультразвукової та функціональної діагностики, де проводиться великий обсяг досліджень. Працює гінекологічний, стоматологічний, зубопротезний, пародонтозний кабінети та кабінет нетрадиційних методів лікування.

– Назвіть, будь ласка, основні методи лікування в Центрі і скажіть, чи використовуєте сучасні лікувальні технології в реабілітації хворих?

– Серед основних методів лікування, які ми успішно використовуємо, є грязелікування з використанням унікальних природних грязьових ресурсів озера Чокрак, затоки Сиваш, сертифікованої у країнах Європейського Союзу Сивашської сульфідної мулової грязі. Це також і бальнеотерапія – застосування лікувальних морських, трав'яних, фруктових, природно-хімічних ванн, ароматерапія, ручний масаж, питне лікування мінеральною водою "Феодосійська" тощо. Серед фізіотерапевтичних методів лікування наші спеціалісти успішно застосовують світлолікування, ультразвукову, магніто-, мікрохвильову, ультрависокочастотну терапію.

Говорячи про принципово нові методи і використання сучасних лікувальних технологій та підвищення ефективності реабілітації хворих, ми оснащуємо наші медичні відділення сучасною фізіотерапевтичною медичною технікою. Останні кілька років для лікування хворих ми успішно, і про це свідчать результати, впроваджуємо внутрішньо-судинне лазерне опромінення апаратом "Матрікс-ВЛОК", надвенне лазерне опромінення крові апаратами "Рефтон-01ФЛС", "Узор А-2к", ампліпульстерапію і діадинамотерапію апаратами "Тонус-2", "Ампліпульс-05", магнітотерапію низькочастотним магнітним полем апаратами "Олімп-01" та "Алмаг".

В кабінеті ультразвукового дослідження за допомогою апарата Esaote "My lab-25" відпочиваючі мають можливість пройти обстеження органів черевної порожнини, малого тазу у жінок, сечовивідної системи, щитовидної залози, молочних залоз, м'яких тканин, суглобів, шлунку, провести ехокардіоскопію, ультразвукову доплерографію, інше.

– Медицина, звісно, не стоїть на місці, а постійно розвивається. Як і де лікарі Центру підвищують професійний рівень?

– Лікарі Центру постійно працюють над підвищенням свого професійного рівня. Для цього ми направляємо їх на навчання до факультету перепідготовки та підвищення кваліфікації Української військово-медичної академії, що у Києві. Крім того, наші спеціалісти беруть активну участь у роботі всеукраїнських та регіональних науково-практичних конференцій і симпозіумів, де обговорюються проблемні питання, інноваційні підходи та сучасні досягнення в медичній науці, зокрема у медичній реабілітації, фізіотерапії та курортології. Ми постійно друкуємо наукові статті у науково-медичному журналі "Вісник фізіотерапії та курортології". Фахівці Центру тісно і плідно співпрацюють з кафедрою фізіотерапії та курортології Кримського державного медичного університету ім. С.Георгіївського та кафедрою військової терапії Української військово-медичної академії.

– У 20-х числах вересня Судак святкує 1800 років від дня заснування міста. Чи братиме Центр або окремі його підрозділи участь в святі?

– Так, звичайно, ми активно святкуватимемо день нашого міста. За спільною з міською владою програмою культурно-мистецьких заходів з нагоди ювілею ми братимемо участь у різноманітних творчих програмах і конкурсах та використовуватимемо при цьому клуб нашого Центру, набережну і пляжну зону.

– Віталію Дмитровичу, які масові культурні або спортивні заходи проходили на базі Центру?

– У червні в місті проходив перший курортний карнавал, в якому були задіяні і потужності матеріальної бази Центру. Наша команда на цьому карнавалі виборола перше місце серед усіх організацій та підприємств міста і отримала головний приз та диплом переможців.

Найближчим часом, після святкування дня міста, на тенісних кортах Центру планується проведення щорічного відкритого ветеранського тенісного турніру "Крила України", учасниками якого стануть ветерани та любителі в одиночному та парному розрядах. До слова, у ньому візьме участь мій заступник – начальник управління спеціальної підготовки та виживання полковник Сергій Шамотін, який є чемпіоном у парному розряді на II Міжнародному тенісному турнірі на Кубок командувача Повітряних Сил ЗС України, присвяченому 21-й річниці Незалежності України, що в серпні проходив у Вінниці.

– Пане директоре, багатьох читачів цікавить питання ремонту чи знесення недіючого дев'ятиповерхового спального корпусу, що стоїть у самісінькому центрі медичного закладу і псує своїм виглядом усю красу. Що можете сказати з цього приводу?

– Так, дійсно, ця будівля не додає плюсів Центру. Вона була введена в експлуатацію у 1975 році і одразу стала справжньою окрасою тодішнього санаторію, успішно функціонувала до 1995 року. Та через ряд суб'єктивних і об'єктивних причин, які головним чином пов'язані з відсутністю необхідних коштів на утримання, ця будівля перетворилась не придатну до використання. Проблема з її відновлення і приведення до належного рівня з року в рік залишалась невирішеною. Та сьогодні вже є ряд домовленостей на рівні відповідних департаментів Міністерства оборони України, і ми маємо надію, що її включать до титулу капітального ремонту на 2013 рік. У 2014 році планується ремонт лікувально-оздоровчого комплексу з плавальним басейном.

Вже у наступному році ми також плануємо поетапно завершити обладнання усіх кімнат в спальних корпусах сучасними меблями, телевізорами та кондиціонерами. Працюємо над поступовим переходом на автономне опалення та безперебійне забезпечення гарячою водою спальних корпусів.

Що стосується інших будівельно-ремонтних робіт, то наразі спільно з міською владою Центр займається реконструкцією міської набережної та пляжу вздовж території Центру. Планується дообладнання інфраструктури пляжу та переведення його в статус лікувального.

– Віталію Дмитровичу, скажіть кілька слів про своїх помічників. Назвіть читачам прізвища тих лікарів, на яких рівняються молодші Ваші колеги.

– Процес оздоровлення відпочиваючих багато в чому залежить від усього медичного персоналу, відповідальність за злагоджені дії якого несе тимчасово виконуючий обов'язки начальника медичної частини працівник Збройних Сил України Юрій Рябов. Його вміле керівництво та організаторські здібності дозволяють оперативно вирішувати повсякденні питання та забезпечувати високу якість послуг, що надаються Центром.

У закладі працюють висококваліфіковані медичні працівники, які своєю щоденною працею формують позитивний імідж Центру. Серед них – ветерани санаторно-курортної справи лікарі вищої категорії: завідувач лабораторного відділення Марія Кушнір, завідувач відділу відновлювального лікування Сергій Котілевський, завідувач медичного відділу Володимир Іванов.

На провідних спеціалістів закладу рівняються молоді і талановиті медики – завідувач приймального відділення Вікторія Чаплинська-Миронова, завідувач відділення медичного постачання Наталія Дівєєва, начальник 1-го медичного відділення Світлана Орлан, інструктор-методист з фізичної культури та спорту Надія Конаш.

– Окремим і досить потужним напрямком роботи Центру є діяльність у його складі управління спеціальної підготовки та виживання особового складу. Скільки військовослужбовців пройшли там підготовку у 2012 році?

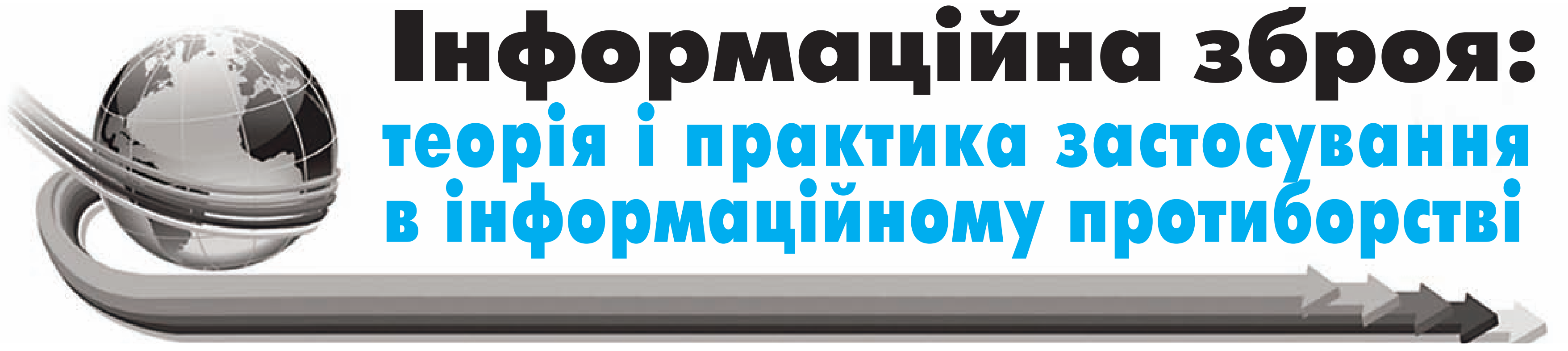
– У 2012-му курс спеціальної підготовки та виживання пройшли більше 300 чоловік. Це льотний склад Повітряних Сил, ВМС та армійської авіації Сухопутних військ, спецпідрозділи ВМС та ВСП, льотний склад окремих вертолітних загонів, що залучається до миротворчих операцій в Конго та Ліберії.

Це управління з більше ніж сорокарічним досвідом роботи заслужило беззаперечний авторитет серед льотно-підйомного складу авіації різних видів і родів військ. Свого часу тут проходили спеціальну підготовку і реабілітацію льотчики-космонавти. Тут інструктори управління навчають виживати вдень і вночі, на морі і в горах не лише льотний склад Повітряних Сил, морської авіації ВМС чи армійської СВ, а й особовий склад спецпідрозділів СБУ, Міністерства внутрішніх справ.

Очолює відділ спеціальної підготовки управління підполковник Сергій Попов. Методи виживання і спеціальна підготовка, яку надають фахівці управління, відповідають вимогам навчання найелітніших спецпідрозділів передових країн світу. Інструктори Центру проходили підготовку в центрах виживання та обмінювалися досвідом з фахівцями в США, Швейцарії, Туреччині, Росії та інших країнах.

– Дякую Вам, Віталію Дмитровичу, за цікаву і змістовну бесіду. Від імені читачів нашої газети зичимо Вам і всьому колективу Центру усіляких гараздів.

Спілкувались Андрій Агєєв та Євген Блискун.
Фото авторів.

Інформаційна зброя:
теорія і практика застосування в інформаційному протиборстві

Сучасний рівень розвитку військового мистецтва відзначається посиленням інформаційного протиборства. Аналіз сучасних військово-аналітичних публікацій показує, що в даний час засоби інформаційного протиборства розвиваються найбільш динамічно. Це, насамперед, пояснюється такими властивостями інфосфери, як невичерпність і доповнюваність, можливість їх швидкого копіювання, переміщення практично без втрат на величезні відстані з високою швидкістю і ступенем достовірності, компактність джерел та носіїв інформації, миттєва, але безкровна реакція (відгук) інфосфери на важко ідентифікований щодо джерел вплив.

Інформаційна зброя – це засоби знищення, перекручення або розкрадання інформаційних масивів, добування з них необхідної інформації після подолання систем захисту, обмеження або заборони доступу до них законних користувачів, дезорганізації роботи технічних засобів, виведення з ладу телекомунікаційних мереж, комп'ютерних систем, всього високотехнологічного забезпечення життя суспільства і функціонування держави.

Інформаційну зброю від звичайних засобів ураження відрізняє:

скритність – можливість досягати мети без видимої підготовки і оголошення війни;

масштабність – можливість завдати непоправної шкоди, не визнаючи національних кордонів і суверенітету, без обмеження простору у всіх сферах життєдіяльності людини;

універсальність – можливість багатоваріантного використання як військових, так і цивільних структур країни нападу проти військових і цивільних об'єктів країни поразки.

При цьому за своєю результативністю інформаційна зброя порівнюється зі зброєю масового ураження. Доведено, що найбільших втрат збройні сили несуть від впливу вражаючих елементів інформаційної зброї, що діють на системи управління та психіку людини.

Якщо розглядати інформаційну зброю як сукупність засобів, що застосовуються для порушення (копіювання, спотворення чи знищення) інформаційних ресурсів на стадіях їх створення, обробки, поширення і (або) зберігання, **то в структурі інфосфери як основні об'єкти впливу при інформаційному протиборстві виступають:**

мережі зв'язку та інформаційно-обчислювальні мережі, використовувані державними організаціями при виконанні своїх управлінських функцій;

військова інформаційна інфраструктура, вирішення завдання управління військами;

інформаційні та управлінські структури банків, транспортних і промислових підприємств;

засоби масової інформації і, в першу чергу, електронні.

За останні 15 років витрати США на розробку і придбання засобів інформаційного протиборства виросли в 4 рази і займають нині перше місце серед витрат на всі військові програми.

США щорічно витрачають на інформаційні технології тільки з федерального бюджету близько 38 млрд. доларів, з яких близько 20 млрд. доларів (понад 50%) складають витрати військового відомства. І це без урахування десятків млрд. доларів, що витрачаються на бортові системи управління супутників, ракет, літаків, танків і кораблів. Тільки в 2007 р. на захист національних інформаційних ресурсів в США було виділено 1,5 млрд. доларів, у той час як Пентагон витратив на захист військових інформаційних систем 1,1 млрд. доларів.

Інформаційну зброю можливо класифікувати за методами впливу на інформацію, інформаційні процеси та інформаційні системи супротивника. Цей вплив може бути фізичним, інформаційним, програмно-технічним або радіоелектронним.

Фізичний вплив може бути здійснений шляхом застосування будь-яких засобів вогневого ураження. Однак більш коректним було б віднести до інформаційної зброї фізичного впливу засоби, призначені виключно для впливу на елементи інформаційної системи: спеціалізовані акумуляторні батареї генерації імпульсу високої напруги, засоби генерації електромагнітного імпульсу, графітові бомби, біологічні та хімічні засоби впливу на елементну базу.

Проведені експерименти показали, що найпростіші малогабаритні генератори на відстані до 500 м можуть внести небезпечні спотворення в роботу приладів літака, що злітає або сідає, а також заглушати двигуни сучасних автомобілів, оснащених мікропроцесорною технікою.

Графітові бомби застосовувалися американськими збройними силами в ході війни в Перській затоці і в Косову. Їх вражаючий ефект досягався шляхом створення над об'єктом хмари площею до 200 м² з вироблених на основі вуглецю тонких волокон, що мають надпровідність. При зіткненні волокон з струмонесучими елементами (ізолятори, проводи й т. д.) відбувалося коротке замикання і виведення з ладу електромереж.

Біологічні засоби являють собою особливі види мікробів, здатні знищувати електронні схеми і ізолюючі матеріали, що використовуються і в радіоелектронній техніці.

Інформаційні методи впливу реалізуються за допомогою всієї сукупності засобів масової інформації та глобальних інформаційних мереж типу Інтернет, станціями голосової дезінформації.

Атакуючою інформаційною зброєю сьогодні можна назвати:

комп'ютерні віруси, що здатні розмножуватися, впроваджуватися у програми, передаватися лініями зв'язку та мережами передачі даних, виводити з ладу системи управління і т. п.;

логічні бомби – програмні закладні пристрої, які заздалегідь впроваджують у інформаційно-керуючі центри військової або цивільної інфраструктури, щоб за сигналом або у встановлений час привести їх в дію;

засоби придушення інформаційного обміну в телекомунікаційних мережах, фальсифікації інформації в каналах державного та військового управління;

засоби нейтралізації тестових програм;

різного роду помилки, що свідомо вводяться супротивником в програмне забезпечення об'єкта.

До числа найбільш витончених способів застосування інформаційної зброї належать приховані дії на програмне забезпечення комп'ютерних систем (алгоритмічні та програмні закладки і т.д.). Хакери здійснюють вірусні атаки на сервери ймовірного супротивника по всьому світу.

Віруси є шкідливим програмним забезпеченням і часто приховані усередині звичайного програмного забезпечення або замасковані під нього. Відбувається тиражування на інші комп'ютери по електронній пошті або через інформаційні диски. Виділяють такі типи вірусів: троянські коні, черв'яки, зомбі.

Програми – важливий вектор інформаційного ураження відкритих електронних мереж противника та світових електронних ЗМІ. Одна атака вірусу "I love you" вразила 270 000 комп'ютерів у США (були вражені персональні комп'ютери ЦРУ, Державного Департаменту, компанії "Форд", Пентагону), загальний збиток склав 10 мільярдів доларів.

У системах ППО, закуплених Іраком в одній із західноєвропейських країн, були закладені так звані "логічні бомби", в результаті чого під час війни в зоні Перської затоки ці системи не могли бути задіяні.

За визначенням, наведеним у розділі 1 частини 3 додаткового протоколу від 8 червня 1977 р. "Методи та засоби ведення війни" до Женевських конвенцій 1949 року, віруси, логічні бомби та інші засоби спеціального програмно-математичного впливу на інформаційні ресурси супротивника, навмисно створені для його поразки, підходять під визначення зброї і становлять особливий клас засобів збройної боротьби.

Активна інформаційна зброя – це єдина система комплексного, комбінованого, пучкового, цільового та ударного застосування всіх сил і засобів технічного, комунікативного, інформаційно-психологічного впливу на підсвідомість суб'єкта атаки. Ця зброя руйнує інтелект, військову інформаційну інфраструктуру, що вирішують завдання управління військами, одночасно вражає інформаційні урядові комунікації та цивільні системи супротивника.

Спосіб реалізації активної інформаційної зброї можна розділити на три групи: математичне алгоритмічне, програмне і апаратне. Найбільш ефективно зброя застосовується в комплексі, адже вона може нести в собі всі групові ознаки. За метою використання зброю можна розділити на: атакуючу, оборонну і забезпечуючу.

Забезпечуюча зброя застосовується проти засобів захисту інформації атакованої системи. До її складу входять засоби подолання системи захисту.

Активна інформаційна зброя застосовується для нападу на інформаційні системи і підсистеми терористичних організацій та ймовірного супротивника.

Об'єктами ураження активної інформаційної зброї можуть виступати:

військове керівництво ймовірного супротивника;

політичне керівництво ймовірного супротивника;

лідери терористичних організацій;

світова громадська думка при проведенні спеціальних інформаційно-психологічних операцій.

Інформаційно-психологічний вплив являє собою цілеспрямовану психологічну атаку на конкретні сфери психіки людини, групи осіб або суспільну свідомість у цілому. Вплив може здійснюватися засобами інформаційних подразників з використанням усього спектру методів і форм технічного, візуального, звукового, медикаментозного, фізичного, больового, віртуального придушення волі.

Після закінчення війни в зоні Перської затоки в науково-дослідних установах Пентагону були розроблені засоби, що дозволяють, зокрема, створювати на небі голографічні зображення ісламських мучеників, які "з небес закликатимуть своїх одновірців припинити опір". У лютому 1993 р. під час піщаної бурі в районі Могадішо (Сомалі) солдати морської піхоти США помітили на невеликій висоті зображення людського обличчя, яке було "не просто знайомим обличчям, а було зображенням Ісуса Христа, яким воно зазвичай дається в релігійних виданнях, на картинах і скульптурах у всьому світі ". Зображення зберігалося протягом п'яти хвилин, але цього було достатньо, щоб викликати сильне потрясіння серед американських солдатів, навіть у найневіруючих.

Західні експерти вважають, що це було "голографічним малюнком", створеним підрозділом психологічних операцій американських військ, що діяли в Сомалі. Є також повідомлення про так званий "вірус N-666", який має здатність згубно впливати на "психофізичний стан" оператора ЕОМ. Цей "вірус-убивця" видає на екран особливу колірну комбінацію, занурює людину в своєрідний гіпнотичний транс і викликає у нього таке підсвідоме сприйняття, яке різко змінює функціонування серцево-судинної системи аж до блокування судин головного мозку.

Інформаційна протидія являє собою спеціальні комплексні контрзаходи, спрямовані на попередження, профілактику, випередження і захист від деструктивних задумів противника на розум людини, що приймає управлінські рішення.

Домінуючою метою операцій з інформаційної протидії є забезпечення безпеки власних інформаційних ресурсів. Мета досягається за рахунок фізичного захисту об'єктів, прихованого зовнішнього спостереження, технічної оснащеності, оперативного маскування, дезінформації в поєднанні з оперативними комбінаціями, контрпропагандою в комплексі з радіоелектронної боротьбою.

Одним з найбільш ефективних і новітніх засобів ведення інформаційного протиборства є електромагнітна зброя, призначена для впливу на інформаційні системи. Масове застосування цієї зброї може порушити функціонування інформаційно-процесорної інфраструктури, паралізувати військові системи управління і життєво важливі виробництва супротивника, що значно знизить його боєготовність і ефективність проведення бойових операцій.

Будь-яка інформаційна система може бути атакована за допомогою бездротових технічних засобів силового деструктивного впливу. Вплив може здійснюватися за допомогою електромагнітних імпульсів на такі елементи системи, як бездротові і дротяні лінії зв'язку, системи електроживлення і заземлення, безпосередньо на електронні елементи різних блоків.

Силовий деструктивний вплив в даний час є серйозною зброєю проти систем захисту інформаційних об'єктів. Така зброя виправдовує свою назву електромагнітної бомби і по ефективності є більш грізним для комп'ютерних мереж, ніж програмний руйнівний вплив. Найбільшою мірою це стосується до потужних мобільних технічних засобів, які можуть діяти з території, що не охороняється, і на значній відстані.

Бойове застосування подібної зброї в ракетному варіанті вже було зафіксовано під час війни в Перській затоці і в Югославії. В даний час розглядається завдання не тільки виведення апаратури з ладу, але і блокування нормального її функціонування. Нові технології сприяють появі ефективних засобів силового деструктивного впливу, які вимагають більшої уваги, в першу чергу, з боку служб безпеки та розробників систем захисту.

Наведені в різній літературі і інших засобах інформації дані говорять про великі можливості і високу ефективність інформаційної зброї, що необхідно враховувати при забезпеченні захисту інформації. Всі розглянуті засоби належать до військових технологій, однак історія і реальна дійсність, на жаль, показують, що інтервали часу між розробкою військової технології і її широким використанням рік від року стають все коротшими. Ряд військово-аналітичних публікацій показує, що зараз активно ведуться роботи зі створення бомби, яка зможе виводити з ладу комп'ютери, електроніку, транспортні засоби, керовані ракети і телекомунікації. Особливістю цієї бомби буде те, що вона не буде спричиняти шкоду людині. Завданням бомби є відключення всієї комп'ютеризованої і електронної оборонної апаратури.

Розробники з Техаського технологічного університету при фінансуванні з боку армії США побудували самостійний пристрій 15 см в діаметрі і 1,5 см у висоту. Пристрій випробовувався в місті Хантсвіллі. Він виробляв пікову потужність 35 МВт з тривалістю імпульсу від 100 до 150 наносекунд і випромінював мікрохвильовий пучок променів від 2 до 6 ГГц.

Виводи транзисторів, конденсаторів, мікросхем і іншої елементної бази радіоелектронної апаратури являють собою особливу ціль для електромагнітних полів високої частоти. Ніжки мікросхем, наприклад, це набір диполів, навантажених на опору (внутрішній опір інтегральної схеми), причому виводи мікросхеми утворюють впорядковану структуру, яка має властивості антенної решітки, приймаючої і посилюючої електромагнітне випромінювання на своїй резонансній частоті. Тому, не будучи засобами селективного впливу, широкосмугові технічні засоби силового деструктивного впливу наносять глобальні поразки, виправдовуючи назву "електромагнітної бомби" або "електромагнітної гармати".

Електромагнітна зброя (ЕМЗ) являє собою перспективний інструмент інформаційної боротьби, що отримав свій розвиток в 80-ті роки і забезпечує високу ефективність порушення працездатності інформаційних систем. Сам термін "інформаційна боротьба" увійшов в ужиток з часів війни у зоні Перської затоки, при веденні якої було вперше застосовано ЕМЗ в ракетному варіанті.

З'явилася інформація, що американські фахівці змогли зробити перші діючі прототипи портативної ручної електромагнітної гранати (Electromagnetic Pulse Grenade або EMP), яка при вибуху генерує потужний імпульс електромагнітного випромінювання і виводить з ладу всі електронні прилади в окрузі. Радіус ураження гранати невідомий. Представники армії США побіжно згадали EMP, коли говорили про враження офісної будівлі або маленького села, тобто радіус становив від декількох десятків до сотні метрів. Раніше вважалося, що аналогічного ефекту можна досягти тільки вибухом ядерної бомби або застосуванням важкого і масивного обладнання. На думку фахівців, портативна EMP граната могла б бути створена тільки через кілька років.

Оцінка фахівцями електромагнітної зброї як одного з найбільш ефективних засобів ведення інформаційного протиборства обумовлена високою значимістю інформаційних потоків в основних сферах діяльності людей – управлінні економікою, виробництвом, обороною країни.

За матеріалами http://mil.in.ua

20-летию создания транспортной авиационной эскадрильи "Блакитна Стежа", всем тем, кто связал с ней свою судьбу, посвящается

"Зоркий глаз" Украины

Договор по открытому небу

Продовження. Початок в №36.

В период с 13 по 27 апреля 1995 года Ан-30 ВВС Украины в рамках подготовки к реализации Договора выполнил уникальный перелёт в США и обратно, а также – наблюдательный полёт над территорией его 13 штатов протяжённостью 5530 км. При этом перелёт выполнялся с промежуточными посадками в Великобритании, Исландии, Гренландии и Канаде. Всего же за 15 дней экипаж провёл в воздухе 66 часов, пролетев при этом около 26000 км.

Первый тренировочный сертификационный полёт украинской стороной проведён в период 11-16 сентября 1995 года над аэродромом Киев (Борисполь).

Договором для Украины установлены активная и пассивная квоты в 12 миссий в год.

В РФ 19 апреля 1994 года на аэродроме Кубинка для выполнения и обеспечения полётов в рамках ДОН создана База "Открытое небо", с этого же года в её состав постепенно переданы 4 Ан-30 из состава 151-й одраэ (Красноярск). Первый демонстрационный полёт российскими военными совершён в том же 1994-м над территорией Великобритании. Через 3 года Ан-30 с б/н 04 совершил "вояж" в США.

У РФ для реализации первого этапа ДОН имелись самолёты Ан-30, оснащённые средствами фоторазведки, а вот для второго этапа потребовалось создание самолёта Ту-154М-ОН, несущего весь комплекс разрешенной Договором аппаратуры.

Для РФ на первом этапе применения ДОН выделялась 31 пассивная и активная квота, а на втором – по 42. Реально же в первые годы российские наблюдатели выполняли по 5-8 активных миссий, в середине 2000-х – уже по 25-30. В настоящее время практически все активные миссии РФ в рамках этого Договора приходятся на парк Ан-30 (исключение составляют только полёты Ту-154М-ОН над США и Канадой).

Количество выполненных странами миссий в рамках Договора в 2002-11 гг. приведено в таблице:

Год	Количество проведённых миссий
2002	27
2003	34
2004	71
2005	84
2006	106
2007	108
2008	106
2009	100
2010	103
2011	96
2012	149 – план

Всего же, начиная с января 2002 год по начало 2012 года, странами-участницами Договора выполнено около 840 миссий (ряд из них состоял из нескольких полётов) над территориями друг друга. Ещё несколько (в основном, над территорией РФ) не выполнены по различным причинам: метеоусловия, ограничения воздушного пространства, различная трактовка Договора наблюдаемой и наблюдающей сторонами. Из 840 миссий, реализованных 35 странами-участницами ДОН, 87 активных и 126 пассивных (т.е. более 25%) выполнено украинскими специалистами. Т.е., Украина фактически выполнила объём работы, равный девяти странам!

При этом довольно часто несколько делегаций объединяются в одну для участия в одной конкретно взятой миссии в качестве наблюдающей стороны. А Бельгия, Нидерланды и Люксембург объединились в группу государств-участников, именуемую Бенилюкс. И наблюдательный полёт над любой из этих стран пойдёт "в зачёт" всей структуре в целом. Аналогичная ситуация с РФ и Беларусью, также представленных единой группой государств.

Активные квоты на 2012 год распределились между странами следующим образом:

Страна	Активные квоты	Пассивные квоты
Беларусь	-*	-*
Бельгия	1	2
Болгария	1	1
Босния и Герцеговина	1	8
Великобритания	5	4
Венгрия	3	2
Греция	1	2
Грузия	-	8
Дания	1	3
Исландия	-	-
Испания	2	1
Италия	5	2
Канада	7	1
Кыргызстан	-	-
Латвия	1	1
Литва	-	1
Люксембург	-**	-**
Нидерланды	-**	-**
Норвегия	4	1
Польша	3	3
Португалия	-	2
Румыния	5	2
РФ	42	60
Словения	-	1
Словакия	1	2
США	18	10
Турция	8	3
Украина	12	17
ФРГ	10	3
Финляндия	2	1
Франция	7	2
Хорватия	2	2
Чехия	2	1
Швеция	5	2
Эстония	0	1
Всего	149	149

** – соответствуют РФ;*
*** – соответствуют Бельгии.*

Первоначально, при подписании ДОН, предполагалось, что наблюдательные полёты иностранных делегаций над РФ будут осуществляться только на российских самолётах по принципу "такси" (т.е. аренды), однако уже в 1995 году в небе над Россией появился немецкий Ту-154 с тренировочной миссией.

В конечном итоге, из-за спешки на определённом этапе при согласовании Договора РФ оказалась в менее выгодном положении по сравнению со странами НАТО. В частности, Договор не обеспечивает наблюдение за наиболее боеготовыми формированиями США в третьих странах (Япония, Южная Корея, Филиппины). Западные страны получили преимущества в применении высокоточного оружия в условиях замедления работ над ним в России.

В Украине и РФ существуют отделы реализации Договора про открытое небо в структуре Верификации Генеральных штабов их Вооруженных Сил. Они имеют определённую организационную структуру, и персонал в них работает на постоянной основе. В других странах созданы подобные секции. Зачастую, в них на постоянной основе работают всего несколько человек, а остальные привлекаются на принципе совместительства из строевых частей и штабных структур только на время приёма делегаций иностранных государств. Это позволяет экономить государственные деньги.

Но стоит отметить, что западные страны и США практически не выполняют полёты над территориями друг друга (исключение составляют только сертификационные и тренировочные миссии), а только над Украиной, Беларусью и РФ. Соответственно, они и принимают у себя всего несколько делегаций в год (а то и раз в несколько лет), из тех же Украины и РФ, поэтому содержать постоянно действующий штат нет смысла. В Украине, принимающей, как минимум, 12 иностранных миссий в год, и России, где эта цифра достигает 42, ситуация развивается с точностью до наоборот.

В свою очередь, существует негласная договоренность о том, что постсоветские страны, входящие в Договор, не выполняют полёты над территориями друг друга. Исключение из этого составляли полёты РФ над Грузией и странами Балтии, а также миссия РФ над Украиной в 2004 году. Кроме того, в наблюдательных полётах над Украиной в составе экономных делегаций принимали участие представители Кыргызстана (2001 и 2002 гг.) и Латвии (2007 и 2008 гг.)

В неофициальном порядке существует договоренность не летать над местами, имеющими особое политическое значение. Таким образом, вряд ли удастся увидеть ОС-135В над Верховным Советом Украины или над Красной площадью, а Ан-30 или Ту-154 – над Белым Домом.

Места расположения структурных подразделений Открытого неба и пассивные квоты стран, согласно ДОН, указаны в таблице.

Страна	Место расположения	Пассивная квота	Страна	Место расположения	Пассивная квота
Беларусь	Минск	42*	Нидерланды	Хагу	6**
Бельгия	Брюссель	6**	Норвегия	Осло	7
Болгария	София	4	Польша	Варшава	6
Босния и Герцеговина	Сараево	4	Португалия	Лиссабон	2
Великобритания	Хэнлоу	12	Румыния	Бухарест	6
Венгрия	Будапешт	4	РФ	Москва	42
Германия	Гейленкирхен	12	Словения		4
Греция	Афины	4	Словакия	Братислава	4***
Грузия	Тбилиси	4	США	Вашингтон и Франкфурт-на-Майне (Европейская секция)	42
Дания	Каруп	6	Турция	Анкара	12
Исландия	-	4	Украина	Киев	12
Испания	Мадрид	4	Финляндия	Хельсинки	5
Италия	Рим	12	Франция	Крейль Цедекс	12
Канада	Оттава	12	Хорватия	Загреб	4
Кыргызстан	Бишкек	-	Чехия	Прага	4
Латвия	Рига	4	Швеция	Упсала	7
Литва	Каунас	4	Эстония	-	4
Люксембург	Люксембург	6**			

** – совместно с РФ;*
*** – представлены группой государств-участников;*
**** – совместно с Чехией.*

Далі буде.

Сергей Дроздов. Специально для "Крила України".

ПЕРСПЕКТИВИ

Минобороны пересадит армию с минских на российские шасси

Министерство обороны России намерено перевести Вооруженные силы с тяжелых шасси минского производства на системы российской разработки. Окончательное решение может быть принято до конца 2012 года. В качестве наиболее вероятного поставщика новых шасси для российских боевых машин рассматривается Брянский автомобильный завод (БАЗ), который, как ожидается, получит большую часть заказов на специальные колесные шасси для комплексов "Искандер" и реактивных систем залпового огня.

В настоящее время поставкой специальных колесных шасси занимается Минский завод колесных тягачей (МЗКТ). В частности, предприятие выпускает платформы для комплексов "Искандер", "Ураган", "Смерч", "Град", "Торнадо", С-300 и С-400. По словам источника газеты в Генеральном штабе ВС РФ, решение о замене шасси иностранного производства отечественными является негласным. Помимо БАЗа контракты на производство шасси для РСЗО семейства "Торнадо" получит одно из предприятий "КамАЗа".

Причин для принятия подобного решения несколько. В частности, российские власти решили придерживаться политики технической независимости от импортной продукции в части комплектующих и базовой составляющей. Кроме того, по словам источника в Генштабе, стоимость минских специальных колесных шасси примерно на 15-20 процентов выше стоимости аналогичных систем российского производства. Наконец, брянские шасси БАЗ-69092 легче и компактнее минских МЗКТ-7093, на которых базируются комплексы "Искандер".

Впрочем, произвести относительно быстрый переход с минских шасси на российские не получится. По словам источника газеты на БАЗе, шасси БАЗ-69092 было разработано на собственные средства предприятия и представлено Министерству обороны России в июле 2011 года. Даже если окончательное решение о закупке платформы будет принято до конца 2012 года, все равно потребуется от пяти до семи лет на проведение опытно-конструкторских работ, испытаний и доработку шасси.

МОДЕРНІЗАЦІЯ

США усовершенствуют ударный беспилотник Reaper

Американская компания General Atomics доработает ударный беспилотник MQ-9 Reaper Block-1 до версии Block-5. Как сообщается в пресс-релизе компании, новый БПЛА станет мощнее, а его системы связи – защищеннее.

В частности, новый аппарат получит двойную радиостанцию, с помощью которой он сможет передавать данные нескольким воздушным или наземным объектам. За счет дополнительной балки беспилотник сможет поднимать больше полезной нагрузки.

Ранее сообщалось о планах General Atomics увеличить автономность аппарата с 28 до 37 часов. Благодаря более тяжелым шасси максимальную взлетную массу аппарата планировалось увеличить с 4,76 тонны до 5,3 тонны.

MQ-9 Block 5 станет развитием новейшей на сегодняшний день модификации MQ-9 Block-1 plus, который совершил свой первый полет 24 мая 2012 года. БПЛА также отличается от базовой модели Block-1 повышенной грузоподъемностью и энергоэффективностью, а также более совершенным радиоэлектронным оборудованием.

БПЛА MQ-9 Reaper также известен как Predator B и является усовершенствованной версией ударного беспилотника MQ-1 Predator. Аппарат способен развивать скорость до 400 километров в час и преодолевать свыше 5,9 тысячи километров. В настоящее время около 130 таких БПЛА стоят на вооружении американских ВВС, министерства внутренней безопасности и NASA, а также ВВС Великобритании и Италии.

НОВИНКИ ОЗБРОЄННЯ

Польша всерьез занялась вертолетами

Польская компания PZL-Swidnik, дочернее предприятие AgustaWestland, представила на международной оборонной выставке MSPO-2012 в Кельце прототип вертолета SW-4 Solo, который можно использовать в качестве беспилотника.

По данным пресс-службы польской компании, прототип разработан на базе легкого многоцелевого вертолета SW-4 при поддержке специалистов из итальянской компании AgustaWestland. Как отмечается, новый вертолет сможет одинаково эффективно выполнять задачи как в пилотируемом, так и в беспилотном режиме.

Использовать вертолет предполагается в разведывательных и транспортных операциях, а также для мониторинга окружающей среды и аэрокартографии. Кроме того, SW-4 Solo можно применять для перевозки пассажиров (до четырех человек) или подготовки летных экипажей.

Первый полет вертолета в пилотируемом режиме, как ожидается, состоится в ближайшие месяцы. Первый беспилотный полет намечен на 2013 год.

Технические характеристики SW-4 Solo не уточняются. Базовая модель SW-4, в свою очередь, способна развивать скорость до 254 километров в час и преодолевать до 772 километров.

Также PZL-Swidnik начала разработку военно-морского многоцелевого вертолета W-3PL/N. В основу новой машины ляжет сухопутный многоцелевой вертолет W-3PL Gluszec ("Глухарь").

В работе над W-3PL/N будет учтен опыт создания морского поисково-спасательного вертолета W-3RM Anakonda. Содействие в разработке нового вертолета польским специалистам окажут сотрудники итальянской AgustaWestland.

Как ожидается, W-3PL/N будет оснащен радаром, инфракрасным датчиком и сонаром с комплектом гидроакустических буев.

Несущий винт вертолета сделают складным. На вооружении W-3PL/N будут стоять ракеты класса "воздух-поверхность", торпеды и пулеметы. Использовать вертолет предполагается в противолодочных и других боевых операциях, а также для выполнения транспортных и поисково-спасательных задач.

Летно-технические характеристики W-3PL/N не уточняются. W-3PL Gluszec, в свою очередь, может развивать скорость до 260 километров в час и преодолевать до 734 километров. Грузоподъемность вертолета позволяет перевозить до десяти десантников.

ПЕРЕОЗБРОЄННЯ

Минобороны РФ до конца года выберет новый противолодочный самолет

Министерство обороны России до конца 2012 года объявит тендер на разработку нового противолодочного самолета вместо устаревшего Ил-38. Генеральный директор ТАНТК имени Бериева Виктор Кобзев заявил, что участие в конкурсе, в частности, примет перспективный гидросамолет А-42.

"По разрабатываемому нашими самолету А-42 могу сказать, что Минобороны наконец-то сформировало техническое задание и выдало его всем разработчикам по созданию авиационного противолодочного комплекса дальней зоны", – пояснил Кобзев.

В июне 2012 года сообщалось о том, что военное ведомство выдало техническое задание на разработку специального самолета для патрулирования Арктики. Со слов представителя оборонно-промышленного комплекса, участие в тендере могут принять самолеты, созданные на базе Ту-214, А-40/42 и Бе-200. Идет ли речь об одном и том же конкурсе, не известно.

В настоящее время основными противолодочными самолетами ВМФ России (как и основными арктическими патрульными самолетами) являются Ил-38 и Ил-38Н. В ближайшие годы их планируется списать.

В ходе выступления перед журналистами в рамках выставки "Гидроавиасалон-2012" в Геленджике Виктор Кобзев также рассказал о поставке Минобороны России восьми самолетов-амфибий Бе-200. По его словам, сумма сделки оценивается в 14 миллиардов рублей. Поставки начнутся в 2014 и завершатся в 2016 году.

ПІДВЕДЕНО ПІДСУМКИ

У Євпаторії пройшла 12-та Українська конференція з космічних досліджень

3-7 вересня 2012 року в Національному центрі управління та випробування космічних засобів в Євпаторії проходила 12-та Українська конференція з космічних досліджень.

Організаторами конференції: Державне космічне агентство України, Національна академія наук України, Інститут космічних досліджень НАНУ та ДКАУ, Національний центр управління та випробувань космічних засобів. Державне космічне агентство України на конференції представляли заступник голови ДКА Сергій Засуха та начальник управління космічних наукових досліджень та телекомунікаційних систем Лев Семенов.

Пленарне засідання з вітальним словом відкрили заступник голови ДКА України С.Засуха, директор ІКД НАНУ та ДКАУ О. Федоров, заступник голови Ради з космічних досліджень НАН України Я.Яцків.

Під час засідання було заслухано доповіді гостей з Росії: директора ІКД РАН Л.Зеленого "Російська програма дослідження полярних областей Місяця. Прелюдія до Освоєння", директора Інституту земного магнітизму, іоносфери і розповсюдження радіохвиль ім. М.Пушкова РАН В.Кузнєцова "Проект Інтергеліозонд для досліджень Сонця і внутрішньої геліосфери", а також українських фахівців. Далі конференція продовжила свою роботу по секціях.

Українська конференція з космічних досліджень завершила свою роботу 7 вересня.

РАДЯТЬСЯ ВЧЕНІ

В Евпатории прошел IV международный симпозиум "Космос и глобальная безопасность человечества"

В Евпатории 3-7 сентября 2012 г. прошел четвертый международный симпозиум "Космос и глобальная безопасность человечества".

В рамках симпозиума работали 3 тематические секции:

- Современная стратегия освоения космоса и безопасность;
- Результаты системного проектирования МАКСМ;
- Использование навигационно-телекоммуникационных ресурсов МАКСМ для формирования единого информационного пространства безопасности.

Симпозиум продолжил серию мероприятий, проводившихся ранее в Лимассоле (2009 г.); Риге, Стокгольме (2010 г.) Калуге, Мадриде, Санкт-Петербурге, Ханое, Шанхае, Момбасе (2011 г.).

ПУСКИ

В Индии запущен французский спутник ДЗЗ

9 сентября 2012 года из Космического центра имени Сатиша Дхавана на о. Шрикарикота специалистами Индийской организации космических исследований осуществлен пуск ракеты-носителя PSLV C-21 с французским спутником дистанционного зондирования Земли Spot-6. Запуск успешный. Космический аппарат выведен на расчетную орбиту.

КА Spot-6 создан специалистами компании Astrium Services. Его масса около 800 кг.

Кроме спутника Spot-6 в ходе запуска на околоземную орбиту был выведен японский студенческий микроспутник Proiteres, созданный студентами Технологического института в Осаке, сообщают Новости космонавтики.

МАЙБУТНЄ

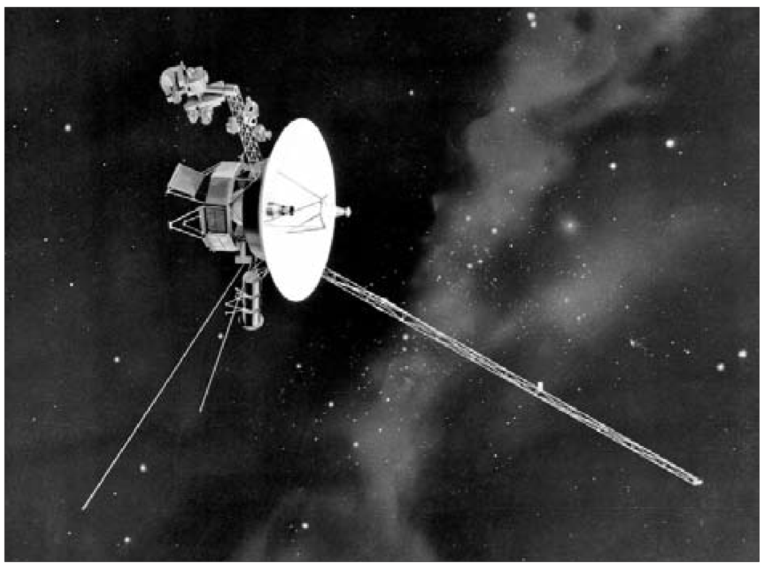
Молдавия создаст станцию для управления полетом своего первого спутника

В Молдавии будет создана наземная станция мониторинга и управления орбитальным полетом первого спутника, который республика планирует запустить в 2014 г. Как сообщили РБК в молдавском правительстве, платформой для создания данной станции послужит законсервированный ныне метеорологический радиолокатор МРЛ-5, находящийся в ведении Специальной службы по активному воздействию на гидрометеорологические процессы.

По решению правительства Молдавии, он будет безвозмездно передан с баланса Министерства сельского хозяйства и пищевой промышленности республики на баланс Технического университета Молдавии. Последний взял на себя обязательство построить наземную станцию мониторинга и управления орбитальным полетом спутника на основе механических деталей метеорологического радиолокатора МРЛ-5.

Как сообщалось ранее, Молдавия планирует запустить в космос свой первый искусственный спутник в 2014 г. на высоту 700 км над Землей. Запуск намечено осуществить не позднее 14 октября 2014 г., когда будет отмечаться 50-летие Технического университета Молдавии. Космический аппарат разрабатывается в рамках специальной государственной программы.

Спутник будет осуществлять мониторинг из космоса за сельскохозяйственной и экологической ситуацией в Молдавии. Предполагается, что спутник будет передавать из космоса полезную информацию для разработки прогнозов наводнений, для наблюдения за экологическим состоянием лесов, сельхозугодий, рек Днестр и Прут, около 4 тыс. озер Молдавии.

В ГЛИБИНАХ КОСМОСУ

Зонд "Розетта" достиг орбиты Юпитера

Зонд "Розетта" Европейского космического агентства (ESA), предназначенный для исследования комет, достиг орбиты Юпитера. Об этом сообщается в микроблоге миссии.

Сам газовый гигант в настоящее время находится с противоположной стороны от Солнца, поэтому зонд "не увидит" эту планету. Основная цель космического аппарата сейчас – комета 67P/Чурюмова-Герасименко. Это короткопериодическая комета с периодом обращения вокруг Солнца 6,6 года. Зонд сблизится с кометой в 2014 году. На борту "Розетты" находится зонд Philae Lander (от его лица ведется упомянутый выше микроблог), который должен опуститься на комету Чурюмова-Герасименко.

Автоматическая межпланетная станция "Розетта" была запущена в 2004 году. В июле 2010 года аппарат успешно сблизился с астероидом 21 Лютеция (21 Lutetia). Это небесное тело, открытое еще в 1852 году, представляет для астрономов значительный интерес. Так, например, по результатам анализа собранных "Розеттой" данных оказалось, что этот астероид представляет собой на самом деле планетезималь – объект, из которых в далеком прошлом сформировались первые планеты. Изучение Лютеции было для "Розетты" побочным заданием.

В июне 2011 года специалисты ESA, следуя плану полета, усыпили зонд "Розетта". На тот момент он был на расстоянии 549 миллионов километров от Солнца. Мощности аккумуляторов было недостаточно для поддержания работы приборов, поэтому зонд был переведен в спящий режим. Разбудить "Розетту" планируется в январе 2014 года – 20 числа ей будет отправлена команда проснуться, передает Lenta.ru.

ПЛАНИ

Запуск новой ракеты "Ангара" переносить не планируется

Планов по переносу запуска новой ракеты "Ангара", который должен осуществиться в первом полугодии 2013 года, у командования войск Воздушно-космической обороны (ВКО) нет, сообщил РИА "Новости" командующий войсками ВКО генерал-полковник Олег Остапенко.

Ракета "Ангара" начала создаваться в 1995 году. С тех пор сроки введения ракеты в эксплуатацию неоднократно переносились.

"Планов таких (по переносу запуска) нет. На сегодняшний день, все работы идут по графику", – сказал Остапенко.

Ранее официальный представитель Минобороны РФ по войскам ВКО сообщал, что в июле на космодроме Плесецк приступили к испытаниям наземного оборудования, которое будет использоваться для подготовки к старту ракет "Ангара".

"Ангара" – перспективный космический ракетный комплекс с семейством ракет-носителей легкого, среднего и тяжелого классов. Новую ракету-носитель, использующую в качестве топлива экологически чистые компоненты – керосин и кислород, планируется использовать для выводов на орбиту космических аппаратов военного, а также социально-экономического и научного назначения в рамках Федеральной космической программы и совместных международных космических программ, передает РИА "Новости".

БРАК

Роскосмос отзывает всю партию разгонных блоков, из-за которых случилось ЧП с "Протоном-М"

Роскосмос отзовет всю партию разгонных блоков "Бриз-М", из-за неисправности которых закончился неудачей запуск ракеты-носителя "Протон-М", сообщил журналистам глава ведомства Владимир Поповкин.

"Принято решение об отзыве и детальной проверке всей партии разгонных блоков "Бриз-М". Речи о выборочном контроле не идет, разбираться будет каждый разгонный блок", – цитирует Поповкина РИА "Новости".

Поповкин напомнил, что причиной неудачного пуска "Протона-М" в начале августа стал дефект одного из жиклеров разгонного блока, в результате чего засорилась топливная магистраль.

"Это 100% производственный брак. Комиссия выработала более 20 рекомендаций, связанных с организацией технологических процессов при производстве космической техники и ее испытаний на космодроме", – добавил глава Роскосмоса.

По его словам, пуски ракет-носителей "Протон-М" с разгонными блоками "Бриз-М" возобновятся с середины октября.

КООПЕРАЦІЯ

Африканские страны создадут космическое агентство

Страны африканского континента самостоятельно хотят исследовать космос, чтобы не зависеть от признанных в этой области лидеров, передает украинский телеканал "24".

Задачи самостоятельно исследовать космические просторы поставили перед собой министры стран Африканского союза во время совещания в столице Судана.

"Африка должна иметь собственное космическое агентство", – заявил на открытии двухдневного форума в Хартуме президент Судана Омар аль-Башир.

В перспективе агентство "АфриСпейс" разработает долгосрочную космическую программу, которая будет предусматривать совокупность задач для всех стран-участников.

Двадцать лет назад страны африканского континента уже создали межправительственное коммерческое агентство, которое в 2007 году вывело на орбиту спутник.

Через три года совместными усилиями запустили и второй спутник, который обеспечивает широкополосную связь, передачу радиосигналов и телесигнала по всему континенту.

НАУКОВЦІ УТОЧНЮЮТЬ

"Вояджер-1" еще не достиг границ Солнечной системы

Американский зонд "Вояджер-1" пока не достиг внешних пределов Солнечной системы, так как его датчики пока не зафиксировали особых потоков плазмы, которые существуют на гелиопаузе – рубеже между открытым космосом и "пузырем" нашей планетной семьи, говорится в статье, опубликованной в журнале Nature.

Группа астрофизиков под руководством Роберта Декера из университета Джона Гопкинса в городе Лорел (США) изучила данные, собранные "Вояджером" во время поворотов вокруг своей оси, которые зонд начал регулярно производить с марта 2011 года.

Как объясняют ученые, в гелиомантии должны существовать сильные потоки плазмы, двигающиеся параллельно границе между "пузырем" Солнечной системы и межзвездным пространством. Они представляют собой "отростки" солнечного ветра, направление движения которых стало параллельным гелиомантии в результате столкновения с материей межзвездной среды на ее границе.

Авторы статьи объединили данные, полученные в ходе пяти циклов поворота, и вычислили скорость потоков плазмы в тех регионах, через которые пролетал "Вояджер". Сравнив их значения, астрофизики поняли, что "Вояджер" продвигается через регионы, в которых параллельные потоки раскаленного газа отсутствуют. Это объясняется тем, что "Вояджер" получил примерно одинаковое количество положительных и отрицательных значений скорости плазмы при поворотах вокруг своей оси. Иными словами, среднее значение скорости равняется нулю и направленное движение газа на предполагаемой границе гелиомантии и открытого межзвездного пространства отсутствует.

Кроме того, даже самые большие значения скорости, полученные "Вояджером" – около 14 километров в секунду, значительно меньше предполагаемой скорости материи в открытом космосе – 25 километров в секунду.

Руководствуясь этими выкладками, авторы статьи заключают, что "Вояджеры" пока не достигли даже дальних границ гелиопаузы.

Сторінку підготував Віктор Гедз.

Родоначальник советской вертолётной эры

14 сентября 2012 года исполняется 110 лет со дня рождения выдающегося советского авиаконструктора, Героя Социалистического Труда Николая Ильича Камова – создателя вертолётов марки "Ка", которые сегодня находятся на вооружении многих стран мира. Под руководством Н.Камова и его последователей создано более двадцати типов военных и гражданских вертолётов самого различного предназначения.

Будущий авиаконструктор родился 14 сентября 1902 года в г. Иркутске в семье учителя. Ещё будучи учеником коммерческого училища, он стал интересоваться авиацией и часто посещал демонстрационные полёты известных в то время пилотов. После окончания в 1923 году Томского технологического института Николай Камов переехал в Москву, где начал трудовую деятельность на авиационном заводе фирмы "Юнкерс" в качестве слесаря. А уже в 1927 году его пригласили в качестве конструктора в конструкторское бюро морского самолётостроения известного в то время Д.Григоровича.

В свободное от работы время, стремясь к самостоятельному творчеству авиаконструктора, он проектировал и строил при материальной поддержке "Осоавиахима" (правительственной общественной организации, созданной для распространения среди населения военных знаний и подготовки молодежи к службе в Красной армии) автожир КАСКР-I и потом КАСКР-II, в лётных испытаниях которых принимал непосредственное участие (1929-1931 годы). В мае 1931 года состоялся успешный показ последнего автожира правительству. С этого времени вся жизнь Н.Камова была связана с созданием автожиров и вертолётов.

Уже в двадцатидевятилетнем возрасте Камов стал начальником конструкторской бригады автожиров в секции особых конструкций Центрального аэрогидродинамического института (ЦАГИ), в которой в то время работали ставшие потом всемирно известными такие авиационные конструкторы, как Туполев, Поликарпов, Ермолаев и другие. В 1936 году бригада Камова вместе с другими была переведена в КБ-3 при заводе № 156, который создавался А.Туполевым.

Именно в эти годы Камовым был спроектирован и начал испытываться автожир А-7. Однако в 1937 году Камову, как и многим его согражданам, пришлось испытать на себе гонения, которые, к его счастью, были связаны с аварией А-7, а не с политикой и поэтому продлились лишь полтора года. Он был вынужден на это время оставить авиацию и работать на тормозном заводе им. Кагановича. Только в середине 1939 года ему удалось снова попасть на Тушинский завод. Там уже строилась малая серия его автожиров А-7-3а, принявших впоследствие участие в боях против немцев под Ельней.

Незадолго перед началом Великой Отечественной войны, в 1940 году по инициативе Камова был создан первый в стране завод автожиров. Он должен был создавать новые машины и строить их серийно. Здесь продолжились постройка и ремонт автожира А-7 и разрабатывался прыгающий автожир АК. Осенью 1941 года из-за приближения фронта к Москве завод Камова, располагавшийся у станции Ухтомская (19 км от Москвы по Казанской железной дороге), был эвакуирован на Северный Урал.

В 1943 году завод был ликвидирован. Камов вернулся в Москву и попал в резерв Министерства авиационной промышленности. Занимался диссертацией, писал книгу об автожирах, консультировал дипломников МАИ. Но не перестал стремиться к конструкторской деятельности! Вместе с Б.Юрьевым разрабатывал проект одновинтового вертолёта "ЮрКа", который, увы, так и остался на бумаге. Только после войны, в 1946 году, ему удалось получить правительственное задание на постройку для Военно-морского флота "летающего мотоцикла", определённую сумму денег и разрешение увеличить штат своих помощников.

С большими трудностями ему удалось спроектировать и построить малый вертолёт, названный Ка-8, и продемонстрировать его правительству на параде авиационного праздника 1948 года в Тушино. Вертолёт произвёл положительное впечатление. Правительство приняло решение о создании нового опытного конструкторского бюро (ОКБ-2) для подготовки Ка-8 к серийному производству и о назначении главным конструктором нового бюро Н.Камова.

Новое ОКБ было создано в Москве. В 1951 году оно переехало в г. Тушино Московской области, а в 1955 году – в поселок около станции Ухтомская, на территорию, занятую до войны заводом Камова, а после того – заводом наземного авиационного оборудования. На новом месте ОКБ получило название "Завод № 938". Руководил им Николай Камов до самой своей смерти в 1973 году. Всё это время он работал в основном над корабельными вертолётами для ВМФ и совершенствовал от машины к машине запатентованную им с двумя конструкторами в 1953 году соосную несущую систему.

Первой работой нового ОКБ-2 было создание на базе Ка-8 вертолета Ка-10, служившего для связи и наблюдения в ВМФ. Затем – двухместного Ка-15, который, кроме связи и наблюдения во флоте, должен был осуществлять поиск подводных лодок. Ка-15 имел несколько военных и гражданских модификаций, включая четырёхместный Ка-18 – "летающий автомобиль". Эти вертолёты строились серийно. В 1958-1959 годах на Ка-15 установлены мировые рекорды скорости по замкнутым маршрутам 100 и 500 км (162,784 км/ч и 170,445 км/ ч). Вертолёт Ка-18 демонстрировался на международных выставках во многих странах. Получил золотую медаль на Всемирной брюссельской выставке 1958 года. Вертолёты Ка-15 и его модификации доказали жизнеспособность разрабатываемой Камовым соосной схемы.

С 1952 по 1964 годы большой работой коллектива под руководством Камова, не связанной с ВМФ, была разработка, постройка и испытания комбинированного аппарата самолёта-вертолёта (конвертоплана) Ка-22, заказанного ВВС и названного Николаем Ильичем – "винтокрыл". Камов добился постройки четырёх машин. По решению правительства с 1956 года все они являлись экспериментальными. В 1961 году на Ка-22 установлено 8 мировых рекордов: скорости по 100-км маршруту (336,76 км/ч) и подъёма различных коммерческих грузов (до 16,485 т) на высоту до 2588 м. Работа по винтокрылу Ка-22 и поставленные им рекорды прославили имя Камова в авиационных кругах всего мира.

Одновременно с Ка-22 Камов, несмотря на сомнения части специалистов о возможности постройки соосного вертолёта с полётным весом более 1,5 т, решил разработать корабельный противолодочный вертолёт Ка-25, который должен был служить флоту для увеличения его возможностей при борьбе с подводными лодками. Ка-25 имел все элементы современных противолодочных вертолётов: развитый бортовой электронный комплекс, опускаемую гидроакустическую станцию, радиолокационную станцию и противолодочные самонаводящиеся торпеды или бомбы. Применённые на нем конструктивные решения: вместо шаг-газа – автоматическое поддержание оборотов винтов, чрезвычайный режим двигателей, установка радиолокационной станции и др. оказались новыми в мировом вертолётостроении. Вертолёту было суждено стать первым советским боевым вертолётом.

Работа по созданию и освоению во флоте Ка-25ПЛ, а также по модификациям (Ка-25Ц – целеуказатель ракетному оружию и Ка-25ПС – поисково-спасательная корабельная машина) послужила большой школой для Камова и его ОКБ. Она позволила в семидесятых годах начать работы по второму поколению корабельных противолодочных вертолетов Ка-252 (в серии – Ка-27). Камову удалось получить задание на его разработку в апреле 1972 года. В требованиях на вертолет подчеркивалось, что машина должна обнаруживать, отслеживать и уничтожать быстро и глубоко идущие современные атомные подводные лодки. Это было обеспечено более высокими качествами летательного аппарата, его оборудования и вооружения. Взлётный вес этого соосного вертолёта Камов рискнул поднять до 11 т, мощность двигателей – до 2х2200 л.с. При этом удалось сохранить габариты близкими к габаритам Ка-25.

Николай Ильич возглавил проектирование и постройку первой опытной машины Ка-252ПЛ, однако увидеть её в полёте ему не пришлось. 24 ноября 1973 года он скончался. Но дело выдающегося авиаконструктора продолжили его ученики и последователи.

Широкой известности как авиационный конструктор Николай Ильич обязан также созданием для народного хозяйства многоцелевого вертолёта Ка-26 оригинальной конструкции "летающее шасси", ставшим самым массовым соосным вертолётом (с 1969 года построено 825 вертолётов этого типа). Эти вертолёты с поршневыми двигателями 2х325 л.с. и взлётным весом 3250 кг широко демонстрировались на авиавыставках и экспортировались во многие страны.

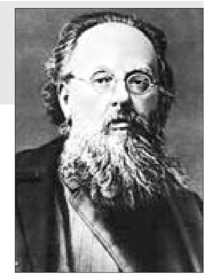
Жители Дальнего Востока и севера России знают Камова по аэросаням Ка-30, которые были созданы под его руководством в шестидесятых годах и строились серийно.

Деятельность Камова высоко оценена советским правительством. Он награждён двумя орденами Трудового Красного Знамени, в связи со своим семидесятилетием получил звание Героя Социалистического Труда. После его смерти ОКБ, которым он руководил, присвоено его имя. Также имя Камова носит Ухтомский вертолётный завод (с 1992 – ОАО "Камов"), расположенный в г. Люберцы, его именем названы улицы в Москве, Люберцах и Улан-Удэ.

Подготовил Алексей Тригуб.

ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

17 – 23 вересня

17 вересня 1857 р. *народився вчений і винахідник К.Е.Ціолковський.*

17 вересня 1926 р. *на базі авіамайстерень "Укрповітряшляху" створено авіазавод ім. Раднаркому УРСР, згодом Харківський авіаційний завод (зараз – Харківське державне авіаційне виробниче підприємство).*

17 вересня 1929 р. *народився заслужений льотчик-випробувач СРСР Ю.В.Курлін.*

17 вересня 1952 р. *народився перший заступник Міністра оборони України В.М.Можаровський.*

17 вересня 1997 р. *здійснив перший політ прототип пасажирського літака Ан-140 з двигунами ТВЗ-117ВМА-СБМ1, екіпаж А.Хрустицького.*

18 вересня 1913 р. *народився конструктор ППРД І.О.Меркулов.*

18 вересня 1918 р. *народився льотчик В.В.Талаліхін.*

18 вересня 1932 р. *народився льотчик-космонавт, двічі Герой Радянського Союзу М.М.Рукавішніков.*

18 вересня 1962 р. *розпочався груповий переліт із 4-х гелікоптерів Мі-4 із Москви в Арктику.*

18 вересня 1997 р. *вперше в історії авіації відбувся політ дирижабля "Фрідріхсхафен". Він став першим літальним апаратом типу "Цеппелін-NT".*

18 вересня 2003 р. *відбувся перший в історії авіації політ безпілотного літального апарата (маса 312 г), який живився від променя наземного лазера.*

18 вересня 2006 р. *відбувся запуск космічного корабля "Союз ТМА-9". На ньому, окрім екіпажу, летіло двоє туристів, серед яких була американка Ануше Ансері – перша жінка-космічний турист США.*

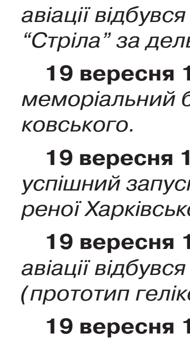
19 вересня 1937 р. *вперше в історії авіації відбувся політ безхвостого літака "Стріла" за дельтоподібною схемою.*

19 вересня 1936 р. *у Калузі відкрився меморіальний будинок-музей К.Е.Ціолковського.*

19 вересня 1940 р. *здійснено перший успішний запуск порохової ракети, створеної Харківською реактивною групою.*

19 вересня 1969 р. *вперше в історії авіації відбувся політ гелікоптера В-24 (прототип гелікоптера Мі-24).*

19 вересня 1971 р. *розпочався перший в історії авіації чемпіонат світу по вертольотному спорту.*

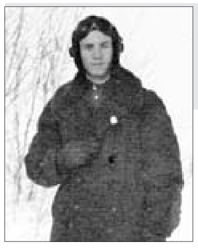
20 вересня 1923 р. *народився головний маршал авіації, двічі Герой Радянського Союзу О.І.Колдунов.*

ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

17 – 23 вересня

20 вересня 1930 р. *народився провідний інженер із льотних випробувань АНТК ім.О.К.Антонова Б.Л.Склярський. Загинув у катастрофі при випробуваннях Ан-8РУ.*

20 вересня 1933 р. *народився провідний спеціаліст в галузі антенно-фідерних пристроїв В.С.Варивдін.*

20 вересня 1933 р. *народився льотчик-випробувач А.Ю.Солошенко.*

20 вересня 1934 р. *вперше в історії авіації в повітря був піднятий автожир – А-7. Сконструював його Н.І.Камов. пілотував С.О.Корзинщиков.*

20 вересня 1948 р. *здійснив перший політ вертоліт Мі-1 з ПД АІ-26В, М.К.Байкалов. В цей же день вперше в історії авіації відбувся політ літака Ла-176.*

20 вересня 1993 р. *створено українську державну авіакомпанію “Авіалінії України”.*

20 вересня 2005 р. *частини та підрозділи Повітряних Сил ЗС України взяли участь в оперативно-тактичних навчаннях об’єднаних сил швидкого реагування ЗС України “Реакція-2005”. Навчання проходили з 20 по 24 вересня на чотирьох полігонах – Широколанівському, Києво-Олександрівському, Житомирському і на мисі Опук.*

21 вересня 1895 р. *народився конструктор автожирів Х. де ла Сьєрва.*

21 вересня 1910 р. *відкрилося перше Всеросійське свято повітроплавання (С.-Петербург, Комендантський аеродром).*

21 вересня 1918 р. *народився перший начальник стартового комплексу на космодромі Капустин Яр Я.І.Трегуб.*

21 вересня 1978 р. *гелікоптером Мі-24 встановлено світовий рекорд швидкості – 368.4 км/год.*

22 вересня 1892 р. *народився організатор авіапромисловості, начальник ВПС РСЧА (1924-1931) П.І.Баранов.*

22 вересня 1961 р. *здійснив перший політ вертоліт Мі-2, Г.В.Алфьоров.*

22 вересня 1972 р. *народився заступник директора Департаменту відчуження військового майна Міністерства оборони України О.В.Данченко.*

22 вересня 1987 р. *сформовано 7-е науково-випробувальне управління для обробки спеціальних космічних систем.*

23 вересня 1946 р. *народився начальник ХВУ Військ ППО ЗС України (1999-2004), начальник ХУПС ім. І.М.Кожедуба В.І.Ткаченко.*

23 вересня 1958 р. *вперше в історії космонавтики було запущено три-ступінчасту ракету Р-7 з блоком “Е” (“Восток”).*

23 вересня 1963 р. *народився президент інформаційно-аналітичного центру “Спейс-інформ” М.О.Мітрахов.*

23 вересня 1994 р. *в Україну (аеродром Полтава) вперше здійснили візит американські літаки В-1, В-52 на честь святкування 50-ї річниці операції “Френтік”.*

Афганистан.

Антология вывода войск

Продовження. Початок у №№ 27-36.

Активную фазу операции планировалось начать 24 января 1989 года. Для этого в район перевала Саланг были стянуты значительные силы советских войск, большое количество огневых средств, в том числе тяжелые огнеметы “Буратино”, реактивные системы залпового огня “Ураган” и “Град”. Все шло по заранее разработанному и согласованному плану. Однако в середине дня 22 января генералу армии В.Варенникову из Москвы позвонил министр обороны СССР Д.Язов и приказал начать боевые действия против отрядов Ахмад Шаха Масуда на сутки раньше намеченного срока. Все было бы ничего, изменение срока операции для советских войск принципиального значения не имело. Но к этому времени не были готовы части правительственных войск. Совместными усилиями советского и афганского командования в течение ночи удалось вытянуть отдельные афганские подразделения в район Саланга, а утром они начали выдвигаться для занятия сторожевых постов и застав.

Утром 23 января по сигналу командующего 40-й армией генерал-лейтенанта Бориса Громова по Панджшеру и примыкающим к нему ущельям были нанесены заранее спланированные авиационный (в том числе и авиацией, базирующейся на аэродромах ТуркВо) и огневой удары, повлекшие человеческие жертвы и разрушения.

24 января советскими войсками наносились бомбоштурмовые удары авиации, осуществлялись огневые налеты артиллерии, проводилось минирование возможных путей подхода резервов противника. Началось прочесывание местности от банд, выставление на магистрали блоков с афганскими войсками. Местность постоянно простреливалась, а в ночное время освещалась авиацией и артиллерией.

Мятежники в результате ударов были деморализованы, а управление бандформированиями нарушено. Постоянно наносимые авиацией и артиллерией удары затруднили возможность полностью восстановить их боеспособность.

Всего за двое суток боевых действий было уничтожено более 600 мятежников, 32 миномета, 15 безоткатных орудий, 46 крупнокалиберных пулеметов, 490 единиц стрелкового оружия, 10 складов, 36 опорных пунктов, 15 автомобилей.

Боевые действия на Южном Саланге продолжались около трех суток. Советское командование, чтобы максимально снизить потери своих войск, избрало своеобразный метод боевых действий – нанесение огневых и авиационных ударов по прилегающим к магистралям районам, где отмечалось скопление живой силы мятежников.

Вооруженный конфликт на завершающем этапе вывода не входил в планы советского командования. Его просто не удалось избежать. Наджибулла убедил советских руководителей в необходимости этой операции. Советское военное командование, не желая кровопролития, до последнего момента надеялось, что удастся уйти из Афганистана мирно. Военное командование, многие генералы, офицеры, сержанты и солдаты ОКСВ, находившиеся в январе 1989 года в Афганистане, уже тогда прекрасно понимали: поход в Афганистан закончен и этот “последний и решительный бой” – лишнее, никому не нужное кровопролитие… Но был приказ! Армия в своих действиях никогда не руководствуется ничем, кроме приказа.

Местные жители, выходившие из районов боевых действий, в контакты с советскими военнослужащими не вступали, молча вынесли и уложили вдоль магистрали сотни тел убитых в результате огневых налетов людей и с немым укором смотрели на проходящие советские колонны: “ За что?..”

Последние дни…

С 27 января 1989 года вывод советских войск из Афганистана был возобновлен. Колонны гусеничной и автомобильной техники шли к государственной границе Советского Союза в исключительно сложных погодных условиях: низкие температуры, туманы, обледенение дорог. В высокогорных районах, особенно на перевале Саланг, движение затрудняли снежные лавины. Они часто сходили с гор, образуя многокилометровые завалы на дороге. Посути повторялись погодные условия конца декабря 1979 года – периода ввода советских войск в Афганистан. Приходилось проводить огромный объем работ по инженерному, дорожному и тыловому обеспечению. Но в войсках царил подъем – возвращались на Родину.

… Последнее подразделение Советской армии покинуло Кабул 4 февраля. Оставались лишь небольшие силы для охраны кабульского аэродрома – еще продолжалась перевозка воздушным транспортом в столицу. Обстановка на завершающем этапе вывода была очень неспокойной. Командование 40-й армии переместилось на командный пункт в Найбабад и оттуда управляло выводом войск. Руководство Оперативной группы МО СССР и аппарат главного военного советника в Республике Афганистан перебрались в расположение советского посольства и торгпредства.

13 февраля по приказу генерала Варенникова была проведена показательная отправка “Последнего советского солдата” из Кабула. На проводы приехало около двухсот корреспондентов. Они бегали по площадке с видеокамерами, снимали советских солдат, которые сидели в боевых машинах пехоты на блокпостах, спрашивая, какой же это “последний” солдат, когда эти остаются… Командование было удовлетворено: мероприятие специально проводилось, чтобы мятежники убедились – аэродром находится под охраной. А для программы “Время” корреспондент Александр Шинкаренко снял “последнего солдата”, им оказался рядовой Рябинин.

Для отправки оставшихся в Кабуле советских военнослужащих задержали в ночь с 13 на 14 февраля четыре самолета Ил-76, ранее перевозивших муку. Провести прямое нападение на самолеты моджахеды не рискнули, но с утра 14 февраля предприняли массированный обстрел аэродрома реактивными снарядами. Однако самолеты не пострадали. А вечером 14 февраля, когда ОГ МО СССР прибыли на аэродром, то там уже во всю “хозяйничали” афганцы, выламывая из оставленных модулей (деревянные сборно-разборные щитовые помещения; авт.) все, что можно еще было унести. Вся техника, стоявшая на охране аэродрома, была передана представителям ВС РА.

Первыми взлетели два самолета Ил-76 с солдатами охраны. В 20.00 на взлет пошел третий Ил-76 с руководством Оперативной группы МО СССР. Через 13 минут самолет набрал высоту 6.000 метров – вышел из зоны досягаемости “Стингеров” и взял курс на Ташкент. После приземления на аэродроме “Тузель” основной состав оперативной группы МО СССР сразу же улетел в Москву, а генерал армии Варенников на следующий день убыл в Термез и Кушку, где в течение двух дней встречался с только что вышедшими из Афганистана воинами 108-й и 5-й гвардейской мотострелковых дивизий, а также с афганскими военнослужащими, проходившими обучение по применению ракетного комплекса Р-300 в 720-м учебном центре.

Последним из состава ОКСВ утром 15 февраля 1989 года перешел по мосту “Дружба” через пограничную реку Амударью командующий 40-й армией генерал-лейтенант Борис Громов. Чуть позже (во второй половине дня) покинули Афганистан пограничники – вышли буднично и неприметно… В Кабуле осталось несколько советских военных советников.

В Термезе и Кушке солдат встречали их родные и близкие, многочисленные корреспонденты. Никто из высших руководителей СССР не посчитал нужным присутствовать при возвращении на Родину тех, кто долгие годы, проливая кровь, выполнял “интернациональный долг” в чужой стране. Тем самым они лишний раз продемонстрировали полное безразличие, равнодушие к армии, которая выполняла их приказы и стала уже никому из них не нужна.

Закончилось для Ограниченного контингента советских войск тяжелая, изнурительная, долгие годы засекреченная от наших людей война. Советские солдаты уходили из ставшего близким и родным, но все-таки чужого Афганистана.

В феврале 1989 года ветераны-“афганцы” надеялись, что эта война для них будет последней. Они тогда еще не знали, что многих из них ждут другие войны, первые признаки которых уже начали проявляться в Советском Союзе.

Вернувшиеся с войны солдаты оказались вовлеченными в межнациональные, внутриполитические конфликты в Армении, Азербайджане, Грузии, Таджикистане, Прибалтике, Молдове, Москве, Чечне, Дагестане…

Выступая на митинге в Термезе, командующий 40-й армией генерал-лейтенант Б.Громов сказал: “Мы выполнили задачу, исполнили свой долг…”.

Далі буде.

Ігор Чичкань.
Людмила Кошелєва.
Матеріал до друку підготував
Володимир Алєксєєв.

Українська “Силіконова долина” почнеться з малого бізнесу

Молода українська IT-компанія, як повідомляє “День”, перемогла в конкурсі стартапів у Лондоні, показавши найкращі результати серед шести тисяч учасників з усього світу.

Щороку у столиці Великобританії проходить конкурс стартапів з усього світу Seedcamp (Сідкемп), перемога в якому забезпечує молодій компанії визнання і підтримку найкращих міжнародних інвестфондів і приватних інвесторів. Окрім того, переможець отримує відчутні нематеріальні інвестиції – покращує імідж і рівень довіри до свого бізнес-проекту. Цього року в лондонському конкурсі взяло участь близько шести тисяч компаній з усього світу, а перемогу здобуло всього чотири. Серед них – і український стартап TRData. До речі, молода компанія, заснована 2009 року, – єдина у списку переможців з України.

“Це був наш перший досвід такого відчинення дверей у світ венчурного капіталу. Ми всі страшенно хвилювалися, і я дуже радий, що врешті цей досвід виявився приємним. Окрім невеличкої інвестиції і безкоштовних ексклюзивних сервісів ще на сто з гаком тисяч доларів, Seedcamp – це також своєрідний сертифікат якості при спілкуванні з будь-якими потенційними інвесторами і сильна школа “бойової майстерності” для стартаперів. Окрім того, пройти конкурс і бути серед чотирьох компаній, вибраних із шести тисяч, – само по собі не може не втішати”, – розповів “Дню” директор компанії Антон Пасечников.

Основний бізнес TRData – це інформаційно-фінансовий термінал для професійних трейдерів – банкірів, працівників фондів, скарбників. Системою користуються вже понад ста банкірів. Тають понад сто банків і фінансових організацій надають компанії свої дані в реальному часі. “Ми збираємо, аналізуємо і надаємо дані з дуже складних ринків у режимі реального часу, так би мовити, “в прямому ефірі”. Такий продукт є головним джерелом доходу фінансової імперії Майкла Блумберга – власника 22-мільярдного статку і мера Нью-Йорка. Одного дня, виступаючи перед молодими підприємцями на конференції, Майкл закликав не боятися кидати виклик великим компаніям. Ми на конференції не були, але на заклик відгукнулися”, – пояснює директор компанії.

Обидва засновники компанії – Антон Пасечников і Сергій Котляров – закінчили London Business School, де й познайомилися. Там само їм спало на думку створити зручну інформаційну систему для трейдерів, яка пропонувала б такі ж послуги, як Блюмберг і Рейтерс, але набагато дешевше. Компанію спочатку вирішили створювати як українську. “Нашу компанію було засновано у Великій Британії, але оскільки ми із Сергієм обидва народилися в Україні, то розробку продукту було вирішено робити в Києві. Україна ж стала і нашим першим ринком. Тому ми вважаємо себе українським стартапом”, – пояснюють засновники компанії. Команду сформували з молодих і активних українських фахівців, спробувавши створити для них оптимальні умови роботи, “атмосферу і культуру, яка існує лише в Силіконовій долині”.

Здобувши перемогу на Seedcamp London 2012, молода компанія отримала “пакет” відчутних результатів: прямий доступ до інвесторів, обмін досвідом, підготовку до інвестиційних раундів, висвітлення у блогах і провідних технологічних інтернет-виданнях. “Навантаження величезне: практичні поради та індивідуальні тренінги, переговори з фондами, листування з новими знайомими. Лише за перші два дні Seedcamp вдалося познайомитися, отримати поради і особисто поспілкуватися з більш ніж ста чудовими людьми”, – ділиться враженнями директор TRData. Очікувані 50 тисяч євро інвестицій компанія планує вкласти у свій розвиток, у поліпшення продукту і регіональне розширення.

Перемога українського стартапу принесла позитивні результати не лише самій компанії, а й певною мірою і всьому українському бізнесу. “Ми – гарна країна з величезним потенціалом і багатими ресурсами – природними і людськими. Я вважаю, що наша перемога – це чергове підтвердження можливості реалізації цього величезного потенціалу. Я буду страшенно радий, якщо дізнаюся, що завдяки нам ставлення деяких інвесторів до України хоч би трохи покращилося, – каже Антон Пасечников. – Якщо не вдаватися в подробиці, то Україну добре знають, і загальний імідж в країни все ж більш позитивний, ніж негативний. “Гарна країна, в якій дуже багато розумних людей”, – так сказав мені представник одного з найбільших венчурних фондів. Загалом, на Заході (та й на Сході) від українців чекають більше гарних перемог”.

Інша справа, що деякі компанії не лише не готові до перемог, а навіть не намагаються наблизитися в своїй роботі до загальносвітових стандартів. Виходити на міжнародний рівень – це грати за зовсім іншими правилами, ніж це часто-густо заведено в Україні. А деякі просто не вірять у свої сили або не готові боротися з труднощами.

“Розвиток технологічного стартапу – це страшенно важка, виснажлива морально і фізично цілодобово-цілорічна робота. Набагато простіше цього не робити ніколи. А розпочавши, легко кинути і жити, як раніше. Мені здається, українські компанії недостатньо намагаються і недостатньо вірять у себе. Або дуже рано кидають гарні ідеї і зневіряються. А дарма. Стів Джобс якось сказав, що проблема “не в тому, що надто багато людей відкривають свої компанії, а в тому, що надто багато людей не тримаються за них потім”, – підсумовує Пасечников.

Amazon представила нове покоління планшетів Kindle

Компанія Amazon презентувала нове покоління своїх рідерів і планшетів сімейства Kindle. Як і очікувалося, були показані кілька нових моделей даних ґаджетів.

Amazon показала оновлену версію рідера Kindle Touch, який отримав тепер назву Kindle Paperwhite. Новинка отримала систему м’якого підсвічування, завдяки якій пристрій стало комфортніше використовувати в темряві і умовах слабкої освітленості, пише Cybersecurity.ru

Крім того, екран Paperwhite тепер має роздільність 1024x768 пікселів, що більше ніж у Touch, і виготовлений на базі нової технології E Ink, яка відрізняється від технології, використаної в попередньому поколінні даних ґаджетів. У США ці пристрої з’являться з 1 жовтня по ціні 119 доларів і 179 доларів (3G-варіант).

Нові Kindle Paperwhite аналогічні за розмірами старим Kindle Touch, проте корпус новинок став темнішим, а кнопка Home зникла з поверхні. Кнопка включення і порт miniUSB залишилися збоку рідера. Від однієї зарядки пристрій може працювати близько 8 тижнів. Зберегла Amazon і базову версію рідера, яка коштує 68 доларів.

Amazon також представив планшети, які приходять на зміну Kindle Fire. Новий інтернет-планшет Amazon також має 7-дюймові екрани, але тут удвічі було збільшено обсяг RAM і на 40% зросла загальна продуктивність за рахунок нового процесора.

Також компанія заявляє і збільшений час роботи від акумулятора. Показала Amazon і збільшений 8,9-дюймовий планшет с роздільною здатністю 1920x1200.

8,9-дюймовий Kindle Fire HD має 8,8 мм в товщину і обзавівся дисплеєм, який приблизно на 25% яскравіший попередника в умовах роботи під прямим сонячним світлом.

У Amazon стверджують, що Fire HD на 54% швидший за Google Nexus 7 і на 41% швидший iPad 3.

Обидві моделі нових Fire мають фронтальні камери, яких не було в першому поколінні пристроїв, а також HDMI-і Bluetooth-порти.

Певні покращення отримала також і операційна система Kindle Fire OS. Тут з’явилася нова функція X-Ray, що дозволяє більш продуктивно працювати з цифровим контентом.

З її допомогою можна виділити фотографію в книзі і пошукати аналоги в інтернеті або виділити якісь назви і пошукати їх на YouTube або Wikipedia. Додатково до цього, через оновлене програмне забезпечення Fire HD отримає безкоштовний доступ до приблизно 100 000 аудіокниг з каталогу Audible.

У Штатах нові версії планшетів почнуть продаватися з 20 листопада. 7-дюймовий Fire буде коштувати 159 доларів, проти 199 доларів у 7-дюймового Google Nexus 7.

Новий Fire HD з WiFi коштуватиме 299, а LTE-варіант – 499 доларів.

Емігрант із СНД засуджений у США за кібершахрайство

У Нью-Йорку засуджений до двох років в’язниці 34-річний бізнесмен Ілля Борух, причетний до розгалуженої справи про кібершахрайство. З 2008 року в США у цій справі арештовані щонайменше 10 осіб, зокрема і українці. Борух визнаний винним в злочинній змові з метою обману податкових органів США.

Справа про розкрадання з американських банкоматів приблизно двох мільйонів доларів почалася з 1 лютого 2008. Того дня представники “Сітібанку” повідомили ФБР, що сервер банку, який обслуговує тисячі банкоматів в цілодобових магазинах “7-11”, був зламаний.

За даними ФБР, зробив це якийсь російський хакер, особистість якого, швидше за все, досі не встановлена.

Борух, заарештований в червні 2008 року, був власником компанії Bidding Expert і переказував гроші через російську систему WebMoney. Прокуратура звинуватила його в тому, що в цілому він переправив таким чином в Росію близько 390 тисяч доларів, викрадених шахраями з чужих рахунків у США.

Nokia вдруге зізналася в обмані

Компанія Nokia ще раз принесла вибачення. Раніше рекламісти підробили відео. А тепер фіни виправдовуються за те, що вводять в оману промофото, які демонструвалися під час презентації смартфона Lumia 920. Фіни знову заявили, що знімки повинні були показати переваги системи оптичної стабілізації, а не конкретної камери Lumia 920.

Як пояснили в Nokia, фотографії нічного Гельсінкі, як і скандальне відео, були зняті на професійну дзеркальну камеру, пише The Wall Street Journal.

У “підробці” фотографій виробника телефонів викрили блогери. За їх словами, на суперечливих знімках вуличні ліхтарі оточені ореолом, що візуально нагадує гостру зірку. А це неможливо при діафрагмі камери Lumia 920.

У смартфоні встановлений світлосильний об’єктив з максимальною діафрагмою f / 2, однак при його використанні світіння навколо джерела світла було б розмитим, а не настільки чітким і з вираженими променями, як на представлених фінською компанією фотографіях.

Таким чином, знімки, які повинні демонструвати “неймовірні” можливості смартфона, насправді показують якості якоїсь дзеркальної камери класу high-end з сильно затиснутою апертурою f/11 або менше.

Наші діти замало рухаються – винні численні гаджети

Сучасні діти надто зайняті для того, щоби рухатися і спалювати енергію, а винні в цьому різні гаджети, які поглинають їхній час.

Замість рухливих ігор більшість хлопчиків та дівчаток живуть на диванах перед телевізорами, пишуть смс-ки та грають у комп’ютерні ігри.

Як пише The Sun, дослідники підрахували, в Англії, де 25% дітей мають зайву вагу, середньостатистична дитина в тиждень витрачає 10 годин на написання смс, 8 – на відеоігри та 35 – на перегляд телевізора. В он-лайні вона проводить 51 годину на тиждень, а на вулиці гуляє – лише 2,5 години.

Американські хлопці та дівчата, серед яких зайву вагу мають 35%, пишуть смс по 1,5 години на тиждень, телевізор дивляться 28 годин, грають у відеоігри – 7,91 години. В он-лайні американська дитина буває 53 години на тиждень, а на вулиці – півгодини.

“Дозвілля дітей за останні 20 років дуже змінилося… Просто будуючи халабуду чи сплітаючи віночок із ромашок, діти робили щось активне, соціальне та креативне”, – говорить колишня директорка школи, а нині письменниця, авторка книги “Токсичне дитинство” Сью Палмер.

Нині ж, каже вона, діти проводять більшу частину свого часу на самоті, сидячи в компанії екрана. Між тим, психологи наголошують: ігри надворі так само необхідні для розвитку, як сон та їжа.

“Ми ставимося до наших дітей як до хатніх тварин, яких лише вигулюємо на повідку”, – говорить Палмер.

Із одного боку, сучасним батькам лячно відпустити дитину на вулицю, де ходять педофіли та сновигають машини. Коли ж ми змушуємо їх сидіти в хаті, вони занурюються в віртуальний світ. Золоту середину знайти важко, але батьки принаймні мають “дозувати” час, який їхні діти проводять коло гаджетів, кажуть психологи.

Сторінку підготувала Оксана Уретій.

ВШАНОВУЄМО ПЕРЕМОЖЦІВ

"Перемоги військових олімпійців довели: Україна може і має бути першою!"

У Києві в Орденській залі Генерального штабу Збройних Сил України Міністр оборони України Дмитро Саламатін нагородив військових спортсменів – переможців і фіналістів XXX літніх Олімпійських ігор у Лондоні.

У заході також взяли участь начальник Генерального штабу – Головнокомандувач Збройних Сил України генерал-полковник Володимир Замана, заступники глави оборонного відомства та начальника Генерального штабу ЗС України, командувачі видів Збройних Сил України, керівники структурних підрозділів Міністерства оборони та Генерального штабу ЗС України. Крім того, поздоровити військових спортсменів з перемогою на захід завітали голова Державної служби молоді та спорту України Равіль Сафіуллін та президент Національного олімпійського комітету Сергій Бубка.

Від імені колегії Міністерства оборони України та себе особисто Міністр оборони України Дмитро Саламатін привітав олімпійців з успішним виступом на XXX літніх Олімпійських іграх.

– Олімпійські ігри – це одна із складових іміджу держави. На цих іграх Україна підтвердила свої провідні позиції у світовому спорті. Українська Олімпійська команда посіла чотирнадцяте місце у загальному заліку, випередивши майже двісті країн світу. Спорт, а саме спорт високих досягнень – важка праця, дисципліна, впевненість у собі та вміння перемагати. Військові спортсмени знають це краще за інших. Вони вибороли для України п'ять золотих, срібну та дві бронзових медалі, вписали ще одну славетну сторінку в історію вітчизняного спорту, – наголосив Дмитро Саламатін.

Міністр оборони України зауважив, що армійським досягненням додають значущості також виступи військових спортсменів, які не здобули медалей, але показали великий потенціал та засвідчили високий рівень організації спортивної підготовки у Збройних Силах України.

– Перемоги військових олімпійців довели: Україна може і має бути першою! Так само й Українська армія повинна стати потужною силою, з якою рахуватимуться у світі, – наголосив Дмитро Саламатін.

Віддаючи шану олімпійцям, глава оборонного відомства також відзначив якісну роботу їх тренерів, фахівців Управління спорту Міністерства оборони України, Центрального спортивного клубу Збройних Сил України, Львівської навчально-спортивної бази літніх видів спорту, спортивних клубів у містах Одеса та Біла Церква.

– Ми докладатимемо максимум зусиль, щоб наші спортсмени мали можливість тренуватися та відточувати свою майстерність у належних умовах. Дякую вам за самовідданість, волю до перемоги та твердість характеру при виступах на олімпійських аренах! – зазначив він.

За сумлінне виконання службових обов'язків, проявлену на XXX літніх Олімпійських іграх високу спортивну майстерність та значний особистий внесок в успішний виступ спортсменів Збройних Сил України Міністр оборони України Дмитро Саламатін достроково присвоїв чергове військове звання "лейтенант" та нагородив грошовою премією олімпійську чемпіонку з академічного веслування молодшого лейтенанта Яну Дементьєву. Крім того, він нагородив грошовою премією велику групу призерів та фіналістів XXX Олімпійських ігор, вручив грамоти та оголосив подяку їх тренерам і представникам структурних підрозділів військового спорту.

Після урочистої церемонії глава вітчизняного оборонного відомства сфотографувався з військовими спортсменами-олімпійцями на згадку.

ПІДСУМКИ

Равіль Сафіуллін: "Кожен другий паралімпієць повернувся з Лондона з медалями"

У XIV Паралімпійських іграх в Лондоні брали участь 150 українських спортсменів-паралімпійців, 79 з них завоювали медалі, тобто більше ніж кожен другий прибув зі змагань з нагородою. Про це повідомив голова Державної служби молоді та спорту Равіль Сафіуллін під час брифінгу в Будинку Уряду 12 вересня.

За словами Равіля Сафіулліна, українські паралімпійці тріумфально виступили на Іграх 14-ї Паралімпіади, показавши найкращий результат за часи незалежності України. Вони завоювали 84 медалі, з яких 32 золоті, 24 срібні та 28 бронзових.

"Виступ наших спортсменів справді можна назвати тріумфальним, – сказав Равіль Сафіулін. – Ми зайняли 4 загальнокомандне місце, попереду нас лише Китай, Росія та Великобританія".

Наші спортсмени під час цих паралімпійських ігор встановили 21 рекорд Європи, 8 – світових рекордів та 11 паралімпійських рекордів.

Сьогодні на засідання Уряду винесено проект постанови про підвищення розміру преміальних паралімпійцям за отримані нагороди. Так, винагороду за "золото" пропонується підвищити з 700 до 800 тисяч гривень, за "срібло" – з 500 до 550 тисяч гривень, за "бронзу" – з 350 до 380 тисяч гривень.

"Я впевнений, що Кабінет Міністрів прийме це рішення", – сказав Равіль Сафіуллін.

Голова Державної служби молоді та спорту запевнив, що вже найближчим часом спортсмени-паралімпійці отримають винагороду за свої перемоги.

ПАМ'ЯТНИЙ ЗАБІГ

Українські миротворці – призери забігу в пам'ять жертв теракту в США 11 вересня 2001 року

Військовослужбовець українського національного контингенту в Косовому старшина Руслан Кононенко виборов почесне друге місце у забігу "9.11" на 9 кілометрів 11 метрів, який відбувся 11 вересня 2012 року на американській військовій базі "Bondsteel".

Спортивний захід був присвячений пам'яті жертв теракту в Сполучених Штатах Америки 11 вересня 2001 року.

Перед початком забігу, участь у якому взяли представники всіх національних контингентів, що дислокуються на військовій базі "Bondsteel", американський військовий капелан прочитав молитву за загиблими. Після цього всі учасники хвилиною мовчання вшанували пам'ять жертв теракту.

Найкращий результат в легкоатлетичному кросі (36,53 хв) продемонстрував військовослужбовець американського контингенту. Наш старшина Руслан Кононенко став другим з результатом 37,01 хв. Польський миротворець перетнув фініш третім (37,12 хв).

Усі учасники забігу отримали пам'ятні сертифікати з відповідною символікою.

В ГОСТЯХ У ВІЙСЬКОВИХ

Полтавські авіатори привітали параолімпійців

Для командування та особового складу 215-ї авіаційної комендатури, якою командує полковник Віктор Дейнега, цей вересневий день розпочався значно раніше визначеного військовим розпорядком. О шостій годині ранку воїни-авіатори гостинно зустрічали на своїй базі спортивну делегацію харків'ян – членів параолімпійської збірної України, які після приземлення у Борисполі на шляху додому вирішили завітати до Полтави.

– Відвідини спортсменів нашого міста та авіакомендатури сталось не випадково, – зазначив полковник Віктор Дейнега. Адже керівник харківської команди, Микола Овчаренко – людина величезної сили духу та звитяги. Він не просто видатний спортсмен та громадський діяч, а й активний учасник бойових дій, який під час виконання інтернаціонального обов'язку у Афганістані, ризикуючи своїм життям, виніс з поля бою пораненого командира роти. Його життя – це справжній подвиг, приклад для наслідування. І очоливши регіональний параолімпійський спортивний комітет, він активно переймається військово-патріотичним вихованням молоді. Микола Миколайович надав значну допомогу у поповненні експозиції музею 13-ї гвардійської важкої бомбардувальної дивізії, правонаступницею якої є наша військова частина. Тому ми по праву вважаємо його своїм бойовим товаришем, і дуже вдячні йому за те, що він прийняв наше запрошення разом з олімпійцями відвідати авіакомендатуру і по дорозі до Харкова спромігся зробити зупинку у нашому місті. Звісно, спочатку ми надали можливість відпочити гостям з дороги, відновити сили після тривалого перельоту і вже зранку провели для них оглядову екскурсію по місту, ознайомили з культурно-історичною спадщиною Полтави. А потому почастували спортсменів авіаційним сніданком та запросили оглянути їх музей частини та дальньої авіації. Судячи з відгуків, спортсмени отримали багато позитивних вражень.

Слова командира військової частини підтвердили і самі параолімпійці, які віддали належне гостинності воїнів-авіаторів, їхній нелегкій службі і ентузіазму у збереженні історичної спадщини та підтриманню військових традицій.

– Україна може пишатись своїми досягненнями у спорті, – зазначив керівник делегації Микола Овчаренко. – Загальне четверте місце – це велике досягнення на світовому рівні. Так, наша команда у складі п'ятнадцяти учасників здобула для національної збірної найбільшу кількість медалей – шість золотих, три срібних та три бронзових. До цього доклав зусиль кожен спортсмен, яке б місце він не посів в особистому заліку. В однаковій мірі ми гордимося і тризовими призерами Ігор Наталією Прологаєвою та Максимом Вераксою, і усіма без винятку іншими членами збірної, зокрема, наймолодшою учасницею змагань чотирнадцятирічною Поліною Піддубною. Але ми повинні пишатись також і усіма, хто не стоїть осторонь процесів розбудови держави і вносить свій гідний вклад у зміцнення авторитету України на міжнародному рівні, надійно захищає її мир та суверенітет. Серед них – і наші воїни-авіатори. Тому для нас велика честь відкрити для себе нові яскраві враження, відчути причетність до традицій військового братерства та наступності поколінь. І ми радо зміцнюватимемо наші дружні стосунки заради пропаганди та виховання у молоді найкращих надбань і традицій, зростання нових поколінь свідомих громадян своєї країни.

Завершився дружній візит фотографуванням гостей та жвавим обміном враженнями. Подякувавши командуванню та особовому складу авіаційної комендатури за гостинний прийом, спортсмени залишили на згадку автографи у гостьовій книзі музею та продовжили шлях до рідного міста.

Володимир Лазарєв.
Фото автора.

ЗАСНОВНИК: МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Свідоцтво про державну реєстрацію видання: КВ 17301-6071ПР від 17.12.2010 р.
Передплатний індекс 22242.
Газета видається з 27.08.1999 р.
ВІДДРУКОВАНО У ТОВ "Прес Корпорейшн Лімітед".
м.Вінниця, вул. Чехова, 12 А, тел. (0432) 55-63-97

КОНТАКТИ:
21007 м. Вінниця, вул. Червоноармійська, 105
тел: 067-587-02-96, 0432-59-62-26,
факс: 0432-59-60-48
Електронна адреса:
krula_ukr@ps.mil.gov.ua
krula_ukr@ukr.net

Дизайн та верстка: С. Клименко, Н. Ярмілко.
Літературний редактор: О. Уретій.
Черговий по номеру: О. Олехнович.
Перший редактор Сергій Свенцицький.
Тир. 3400 (на місяць) Зам. № 122233.
ГОЛОВНИЙ РЕДАКТОР М. ПОПЛАВСЬКИЙ

Глибока крута западина | Священна гора у Греції | Південна вічнозелена рослина

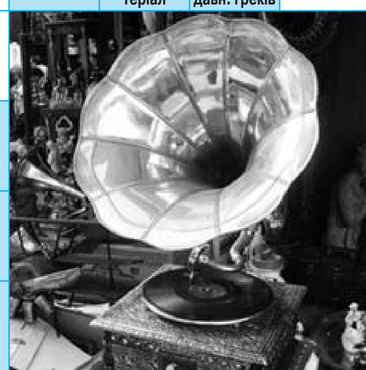
Українська співачка | Мусульманський богослов

Велика рогата жуйна тварина | Столиця Башкортостану | Нагрудний знак | 10000 на Русі

Річка в Німеччині | Шекспірівський король | Густе ячмінне англійське пиво | Пориста гірська порода, будматеріал | Персоніфікація перемоги у давн. греків

Друг Мауглі | Вимерлий бик

Ріка в Росії | Найбільший підводний атомохід | Морський орел | Ріка в Англії | Дворянський титул

Заложник | Древня назва р.Волга | Нота | Міський голова | Ріка в Італії

Американський письменник | Укр. і рос. співачка та модель | Місто в Італії | Вигин краю сідла | Гірська система

Язичницький божок | Найменша елементарна частка

Радянський бомбардувальник | Англійський письменник | Великий морський рак | Англійський письменник

Ім'я Мопассана | Марка автомобіля

Український художник | Об'єднання кочових племен

Монтан | Радянський позашляховик | Місто у Франції | Національний герой України | Вид гравюри

Представн. етногрупи на півночі Росії | Судновий вантаж | Гостра частина холодної зброї | Столиця європейської держави | Видатний німецький фізик

Радянський поет | Гонконгський кінорежисер | Великий тропічний лелека

Той, хто бере участь у бойових діях | Мисливський собака | Прилад для вимірюв. витрати газів

Річка в Росії | Марка вертольота | Монархсамодержець | Річка у Франції | Український танк

ЦІКАВО

Україна висунула на "Оскар" фільм

Фільм Михайла Іллєнка "ТойХтоПройшовКрізьВогонь" представлятиме Україну на премію "Оскар" в номінації "Кращий фільм іноземною мовою".

Таке рішення 5 вересня ухвалив український Оскарівський комітет при Асоціації продюсерів України, пише "Дзеркало тижня".

Фільм " ТойХтоПройшовКрізьВогонь " – це історія про українського льотчика, який під час Другої світової побував у полоні у фашистів, потім – в катівнях НКВС. Втікши з сибірського заслання і емігрувавши до Канади, він став вождем племені індіанців, зберігши при цьому український дух і культуру.

Як розповів голова Оскарівського комітету України Олег Фіалка, обирати фільм було нелегко.

"До фіналу потрапили дві картини, котрі виконали всі вимоги Оскарівського комітету: "ТойХтоПройшовКрізьВогонь" і "Будинок з башточкою" Єви Нейман. Тому обговорювали десь близько години, різні були думки, зауваження, але врешті-решт проголосували. У нас було 8 членів комітету з 11 присутніх, і результат такий, що 5 проголосували за "ТойХтоПройшовКрізьВогонь" і 3 – за "Будиночок". Перемогу отримав Іллєнко зі своїм фільмом", – сказав Фіалко.

Голосування було таємним.

Прем'єра фільму відбулася 21 вересня 2011 року в рамках конкурсної програми третього Київського міжнародного кінофестивалю, де він отримав Гран-прі.

Далі фільм-претендент від України має бути розглянутий і прийнятий Американською академією (Лос-Анджелес, США) для наступного відбору серед стрічок інших країн до 1 жовтня.

Сама ж 85-а церемонія вручення премії "Оскар" відбудеться 24 лютого 2013 року в Hollywood and Highland Center в Лос-Анджелесі.

АВТОДРОМ

Lada запускає в серію електричну "Калину"

Машина, що одержала назву El Lada, надійде у виробництво. "АвтоВАЗ" отримав замовлення на випуск автомобілів, які будуть працювати як таксі в Росії. Прем'єра серійної версії El Lada відбудеться на московському автосалоні.

Як силову установку El Lada використовує 60-кіловатний (80 к.с.) електромотор, який працює від комплекту акумуляторів місткістю 13 кіловат-годин. За твердженнями представників "АвтоВАЗу", запас ходу автомобіля становить 150 км. Розгін до ста кілометрів на годину займає близько 13 секунд, а максимальна швидкість дорівнює 130 км/год. На повну зарядку акумуляторів від побутової мережі йде 8 годин.

Точна вартість автомобіля не повідомляється, але раніше "АвтоВАЗ" заявляв, що вартість двох тестових машин склала більше мільйона рублів (більше $ 31 000), у той час як максимальна ціна за Lada Kalina із звичайним двигуном внутрішнього згорання дорівнює приблизно дванадцяти тисячам доларів. За попередньою інформацією, початковий випуск електричної модифікації моделі перевищить 100 автомобілів.

ПІЗНАЙ УКРАЇНУ

Найздоровіші міста України: Мукачеве й Івано-Франківськ

У рамках проекту "Найкращі міста для життя в Україні" "Фокус" представив рейтинг найздоровіших міст країни.

"Тут доживають до глибокої старості, хворіють мало, а якщо здоров'я все ж підводить – отримують своєчасну й кваліфіковану медичну допомогу", – пише видання про найздоровіші міста.

Мукачеве визначено як найбільш здорове. І не лише завдяки м'якому клімату й близькості до заповідних карпатських лісів. Там низькі показники захворюваності, достатньо машин "швидкої допомоги" і місць у лікарнях, і при населенні 84 000 осіб практикують 564 кваліфікованих лікаря.

Друге місце в рейтингу зайняв Івано-Франківськ. Це єдине місто в списку, яке набрало максимальну кількість балів за рівнем забезпечення населення стаціонарною медичною допомогою – на 225 000 мешканців у лікарнях передбачено майже 5000 місць.

Міста Західної України зайняли половину списку. Це пояснюється, насамперед, сприятливою екологічною ситуацією й далекістю від великих промислових регіонів.

За тими ж критеріями до рейтингу не потрапило жодне з міст Донецької, Луганської й Запорізької областей. Хоча в Донецьку, приміром, багато лікарів із найвищою кваліфікацією, а в Артемівську велика кількість лікарень.

Незважаючи на наявність моря, сонця й гір, у рейтинг "Фокуса" увійшли лише два кримських міста – курорти Євпаторія та Феодосія. До речі, в останньому – один із найнижчих рівнів захворюваності на рак у всій країні.

Менше хворих на рак лише у Бучі Київської області. Також у столичному місті-супутнику, що розташоване посеред соснового лісу, практично немає хворих на туберкульоз.

Найгірша ситуація з туберкульозом – у Кривому Розі. Там на кожну тисячу мешканців припадає 8 носіїв палички Коха.

У рейтингу найздоровіших міст немає жодного мегаполіса. Щільна забудова, велика кількість транспорту, промпідприємства, вихлопні гази впливають на навколишнє середовище. До того ж, у містах із бурхливим офісним життям не вистачає лікарів, лікарень і машин швидкої допомоги. Більше того, у містах-мільйонниках навіть при середній за мірками країни народжуваності – високий рівень смертності населення.

Водночас, усупереч розповсюдженим стереотипам про те, що жити поблизу атомних електростанцій шкідливо, у список потрапили три з п'яти міст-супутників АЕС. У Нетішині, наприклад, найнижчий рівень смертності в Україні. Близькі до нього показники у Славутича й Кузнецовська.

Найвища ж смертність у країні – в індустріальних Артемівську та Горлівці, які не потрапили в підсумковий список.

Рекордсменом за показниками народжуваності став райцентр Чернігівської області Ніжин. Там на тисячу жителів торік народилося 15 дітей. На п'ятки йому наступають Вишгород, Обухів і Тернопіль.

Оцінку екологічного стану міст для рейтингу здійснив Київський еколого-культурний центр. За словами керівника центру Володимира Борейка, жодне з 73 міст попереднього списку не може похвалитися гарним станом навколишнього середовища. Саме тому максимальний бал за критерієм "Екологія" не присуджувався.

Однак чистішими за інших, за оцінками фахівців, виявилися Ірпінь, Євпаторія, Буча, Трускавець і Кам'янець-Подільський. Найгірша екологічна ситуація в Україні – в Києві і Єнакієвому, які не потрапили в підсумковий список і за іншими показниками.

Топ-20 найздоровіших міст України:

1. Мукачеве
2. Івано-Франківськ
3. Чернівці
4. Хмельницький
5. Рівне
6. Ірпінь
7. Кузнецовськ
8. Тернопіль
9. Бровари
10. Євпаторія
11. Буча
12. Нетішин
13. Феодосія
14. Ніжин
15. Вишгород
16. Чернігів
17. Славутич
18. Суми
19. Трускавець
20. Кам'янець-Подільський

Підготувала Наталія Ярмілко. "Крила України".